

မိုးကုတ်စိပ်သောနာ ဓမ္မစိုပ်သောစွေ့ချပ်၏
မူပိုင်ဖြစ်ပါသည်

သောတာပန်ဖြစ်ဖို့ နှစ်ချက်

(ဝေဒနာနုပဿနာ နှစ်ချက်)
(၃၁ - ၁၂ - ၅၈)

ကျေးဇူးတော်ရှင် မဟာထေရ် အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ
မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရားကြီး ဟောကြားတော်မူသော
သစ္စာ(၄)ပါး တရားတော် အမှတ်စဉ် (၂၉) မှ
ထုတ်နုတ်ပုံနှိပ်ပါသည်။

0190

န်ဖြစ်ဖို့နှစ်ချက်

ကျေးဇူးတော်ရှင် အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ
မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရားကြီး
ဟောကြားဆုံးမတော်မူသော တရားတော်
သောတာပန်ဖြစ်ဖို့နှစ်ချက်

[ဝေဒနာ နုပဿနာစုနည်း]

[၃၁-၁၂-၅၈]

သောတာပန်ဆိုတဲ့ဥစ္စာ ဘာတုံးလို့ မေးလို့ရှိရင်ဖြင့်
“မှန်မှန်ကန်ကန် သမ္မာဒိဋ္ဌိဖြစ်တာ” ကို သောတာပန်လို့ဆိုသည်။

သောတာပန်ဆိုတာ မှန်မှန်ကန်ကန် သမ္မာဒိဋ္ဌိ ဖြစ်ရင်
သောတာပန်ပဲလို့ မှတ်ထားရမယ် ... (မှန်ပါ)။

သောတာပန်ဆိုတာ ဘာပါလိမ့်... (မှန်မှန်ကန်ကန် သမ္မာ
ဒိဋ္ဌိ ဖြစ်တာပါဘုရား)။ အဲဒါ ဘုန်းကြီးတို့ ဒကာဒကာမတွေကို
ရဟန္တာ နှစ်ပါး သူတို့မေးကြမြန်းကြတော့ သူတို့ကိုယ်တိုင်လည်း
ရှင်သာရိ ပုတ္တရာကလည်း ရဟန္တာကြီး၊ ရှင်ကောဠိကလည်း
ရဟန္တာကြီး၊ ရှင်ကောဠိက ရဟန္တာဖြစ်ငြားသော်လည်း ရှင်သာရိ
ပုတ္တရာကို မေးလိုက်တယ်။ အရှင်ဘုရား...သောတာပန် စပြီး
သကာလ တည်ချင်လို့ သောတာပန်ဆိုတာ သမ္မာဒိဋ္ဌိ မှန်မှန်
ကန်ကန် ဖြစ်ဖို့ရာ သောတာပန် တည်ချင်လို့ရှိရင်ဖြင့် သောတာ

ပန်ဖြစ်ဖို့ရာ အင်္ဂါဘယ်နှစ်ပါးလိုပါသလဲလို့ဆိုတာရှင်ကောဠိက၊
က မေးတယ်၊ မေးသာမေးတယ်၊ မောင်နိုင်တို့ ကိုဝတို့ ကိုစံလှတို့
မှတ်ရမှာက သိပြီးသားကို မေးတယ်လို့ မှတ်ပါ ... (မှန်ပါ)။

သူကိုယ်တိုင် ရဟန္တာကြီး ဖြစ်ပြီးသကာလ လာခဲ့တယ်၊
အမေးခံရတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ကလဲ နောင်လာနောက်သားတွေကို သောတာ
ပန်အဖြစ်ဟာ ခဲယဉ်းပြီးသကာလ နေတယ်လို့ ထင်မှာစိုးရိမ်တဲ့
အတွက် ရှင်သာရိပုတ္တရာကလဲ အဖြေပေးမှာပဲ ... (မှန်ပါ)။

ဒါကြောင့် သောတာပန်တည်ချင်လို့ရှိရင်ဘုရား ... တဲ့
သမ္မာဒိဋ္ဌိဖြစ်မှ တည်တယ်လို့ ဆိုပါတယ်၊ အဲဒီ သမ္မာဒိဋ္ဌိဖြစ်ခြင်း
၏အကြောင်းကိုတပည့်တော်အားအမိန့်ရှိပါလို့ ရှင်ကောဠိက၊က
မေးတယ် ... (မှန်ပါ)။

မေးတဲ့အခါ ရှင်သာရိပုတ္တရာက သောတာပန်တည်ဖို့
သမ္မာဒိဋ္ဌိကတော့ကွာ တဲ့၊ မှန်မှန်ကန်ကန်ဖြစ်ဖို့ရာကတော့ ကိုယ်
နဲ့ လျှောက်ပတ်တဲ့ တရားကိုနာမှုတဲ့၊ မိမိနဲ့ လျှောက်ပတ်တဲ့
တရားကို နာမှုတဲ့ (မှန်ပါ)၊ သဘောကျပြီနော်...(ကျပါပြီဘုရား)။

၁-နံပါတ်က မိမိနဲ့လျှောက်ပတ်တဲ့ တရားကို နာမှု...တဲ့၊
လျှောက်ပတ်ဆိုတာက တချို့ စိတ်ရှုမှ မဂ်ဖိုလ်ဆိုက်တာ ရှိတယ်၊
တချို့က ဝေဒနာရှုမှ မဂ်ဖိုလ်ဆိုက်တာ ရှိတယ်၊ တချို့က ရုပ်ရှုမှ
မဂ်ဖိုလ်ဆိုက်တာ ရှိတယ်၊ ဒါကြောင့် ကိုယ်နဲ့လျှောက်ပတ်တဲ့
တရားကို နာမှုက ၁-နံပါတ်၊ တရားမနာဘဲနဲ့တော့ မဖြစ်ဘူး
ပေါ့လေ... (မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့်...မှန်ကန်တဲ့ သမ္မာဒိဋ္ဌိဖြစ်ချင်လို့ရှိရင်ဖြင့် ဘယ်လို
များပါလိမ့်၊ ဘယ်လို ဖြည့်စွက်မှ ဘယ်လို အကြောင်းညီညွတ်မှ
သောတာပန် ဖြစ်နိုင်ပါ့မလဲလို့ မေးတဲ့အခါကျတော့ ကိုယ်နဲ့
လျှောက်ပတ်တဲ့ တရားကို နာမှုရှိမှလို့ ရှင်သာရိပုတ္တရာက ၁-
နံပါတ် ဖြေလိုက်တယ် ... (မှန်ပါ)။

ဘယ့်နှယ်ပြေပါလိမ့် ... (ကိုယ်နဲ့လျှောက်ပတ်တဲ့ တရားကို နာမှုရှိမှပါ ဘုရား)၊ ကိုယ်နဲ့လျှောက်ပတ်တဲ့ တရားနာမှုဆိုတော့ သတိပဋ္ဌာန်လေးပါး ရှိတယ်။ တချို့က ဝေဒနာရှုမှထင်ရှားတယ်။ တချို့ကလဲ စိတ်ရှုမှထင်ရှားတယ်။ တချို့ကလဲ သစ္စာရှုမှထင်ရှားတယ်။ တချို့ကလဲ ကာယာနုပဿနာဆိုတဲ့ ရုပ်တစ်ခုခုကို ရှုမှထင်ရှားတယ်။

အဲဒီတော့ သူထင်ရှားတာတွေက သူ့စရိုက်နဲ့သူ လာတာ ဖြစ်ပြီး သကာလနေတော့ အားလုံး ဒကာဒကာမတွေ သိပြီးသား အတိုင်း ကိုယ်နဲ့လျှောက်ပတ်တဲ့ တရားနာမှုဟာ ၁-နံပါတ် အရေးကြီးတယ် (မှန်ပါ)။ ကိုယ့်စရိုက်နဲ့ လျော်တဲ့ တရားနာမှုဟာ ၁-နံပါတ်လို့ မှတ်လိုက်ပါ ... (မှန်ပါ)။

ကောင်းပြီ ဒါဖြင့် အရှင်ဘုရား ဒီတစ်ပါးပဲလား...တဲ့။ သောတာပန်တည်ချင်လို့ရှိရင် ဒီတရားတစ်ပါး နာတာနဲ့ပဲ ကိစ္စ ပြီးရတော့မှာလားလို့ ရှင်ကောဠိက၊ က ဆက်ပြီး မေးတယ်။ မပြီးသေးဘူး ... တဲ့(မှန်ပါ)။

ကိုယ်နဲ့လျှောက်ပတ်တဲ့ တရားနာမှုမျှနဲ့လဲ မပြီးသေးဘူးတဲ့။ ယောနိသော မနုဿိကာရဆိုတဲ့ နှလုံးသွင်း မှန်မှုကလေးလဲ ဒုတိယ အချက်ထည့်ပါဦးတဲ့ ... (မှန်ပါ)။ နှလုံးသွင်းမှန်မှုဟာ ဒုတိယအချက်တဲ့ ဒကာ ဒကာမတို့ ... (မှန်ပါ)။

နှလုံးသွင်းမှန်မှုဟာ ဘာပါလိမ့် (ဒုတိယ အချက်ပါ ဘုရား)။ ကိုယ်နဲ့လျှောက်ပတ်တဲ့ တရားနာမှုဟာ (ပထမ အချက်ပါ ဘုရား)။ ဤနှစ်ချက်သာ ပြည့်စုံဖို့လိုတယ်ကွာ ...တဲ့။ ဤနှစ်ချက် ပြည့်စုံလို့ရှိရင်ဖြင့် သောတာပန်တည်ဖို့ရာဟာဖြင့် ဤအင်္ဂါနှစ်ပါးပဲ ရှိပါတယ်လို့ ရှင်သာရိပုတ္တရာက ရှင်ကောဠိက ရဲ့ အမေးကို နောင်လာ နောက်သားတွေအတွက် အဖြေနှစ်ခုပေးခဲ့

တာကို ဘုန်းကြီးတို့ ဒကာ ဒကာမတွေက လေးလေးနက်နက် မှတ်ပြီးသကာလ ကိုယ်နဲ့ လျှောက်ပတ်တဲ့ တရားနာမှု၊ နှလုံးသွင်း မှန်မှု၊ ဤနှစ်ခုရှိလို့ရှိရင် သောတာပန် အမှန်အကန်မြင်တဲ့ သမ္မာဒိဋ္ဌိ ဖြစ်ပါတယ်ကွာလို့ သေသေချာချာ ဟောတယ်... (မှန်ပါ)။

အဲဒါကြောင့် ဘာပါရမီတွေ၊ ဘာတွေ ဒါလောက်မလိုလှဘူးလို့ မှတ်လိုက်စမ်းပါ ... (မှန်ပါ)၊ သဘောကျပလား (ကျပါပြီ ဘုရား)။

ပါရမီတကယ်လိုတာက လက်ဝဲရံဖြစ်ရပါလို၏၊ လက်ယာရံ ဖြစ်ရပါလို၏ဟုတ်လား...(မှန်ပါ)၊ အသီတိ မဟာသမာဓကကြီး ရှစ်ကျိပ်ဖြစ်ရပါလို၏ အစရှိသည်နဲ့ ဒီလို သောတာပန်တည်ရုံမျှမကဘဲနဲ့ ဂုဏ်ထူးကြီးတဲ့အရာတွေပါ လိုချင်လို့ရှိရင် တော့ဖြင့် အသချေနှင့် ကမ္ဘာတစ်သိန်းရယ် ကမ္ဘာတစ်သိန်းကာလရယ်ဆိုတာတွေ ပြုလုပ်ကြရလိမ့်မယ် ... (မှန်ပါ)။

ဟာ ... တပည့်တော်တို့ဖြင့် သံသရာရှည်တာလဲ မကြိုက်ပါဘူး၊ ပါရမီလဲ ဒါလောက်ကြာအောင် မဖြည့်ချင်ပါဘူး၊ နိဗ္ဗာန်ဝင်တဲ့အခါကျလို့ရှိရင် ဂုဏ်ထူးနဲ့လဲ မဝင်ချင်တော့ပါဘူး၊ မြန်မြန်ပဲ ခန္ဓာဇာတ်သိမ်း ငြိမ်းရာဖြစ်တဲ့ နိဗ္ဗာန် လိုချင်ပါတယ် ဆိုလို့ ရှိရင်ဖြင့် ဒကာ ဒကာမတို့ ဒီနှစ်ချက်ပဲ (မှန်ပါ)၊ ကိုဝ အလွယ်သားပဲ (လွယ်ပါတယ်ဘုရား)၊ မောင်နိုင် မလွယ်ဘူးလား (လွယ်ပါတယ် ဘုရား)။

ကိုယ်နဲ့ လျှောက်ပတ်တဲ့တရားကိုနာမှု ၁-နံပါတ်၊ သဘောကျပလား...(ကျပါပြီ)၊ နှလုံးသွင်းမှန်မှု (၂-နံပါတ် ပါဘုရား)၊ ဤ နှစ်ခု ရှိလို့ရှိရင်ဖြင့် ဆုကြီးပန်မဟုတ်ခဲ့လို့ရှိရင် ဒါဟာကွာ သောတာပန်တည်တံ့ပါပဲတဲ့...(မှန်ပါ)။

ဒကာ ဒကာမတွေ အားတက်စရာသိပ်ကောင်းပါတယ်... (ကောင်းပါတယ်ဘုရား)၊ မေးတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်က ရှင်ကောဠိက ဆိုတဲ့ ရဟန္တာ၊ ဖြေတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်က ရှင်သာရိပုတ္တရာ၊ အဲဒါ စူဠဝေဒလ္လသုတ် မှာ ... (မှန်ပါ)။

စူဠဝေဒလ္လသုတ်ဆိုတဲ့ဥစ္စာ မူလပဏ္ဏာသ ပါဠိတော်မှာ လာတယ်လို့မှတ်ပါ (မှန်ပါ)။ အဲဒီမှာ သေသေချာချာ ဟောထားတဲ့အတွက် ရှေးက သူများပြောသံကြားတွေကို အားလုံး ဒကာ ဒကာမတွေက မှတ်မထားဘဲနဲ့ သောတာပန် တည်ချင်လို့ ရှိရင် ဒီအင်္ဂါနှစ်ချက်သာ ပြည့်စုံဖို့ အရေးကြီးတယ်ဆိုတာကို ယနေ့ ဆုံးဖြတ်ချက် ချပစ်လိုက်ပါ ... (မှန်ပါ)။

သောတာပန် တည်ချင်လို့ရှိရင်ဖြင့် ကိုယ်နဲ့လျှောက်ပတ်တဲ့ တရားဆိုတာကို နာမူ (မှန်ပါ)၊ လျှောက်ပတ်တဲ့တရားဆိုတာက သတိပဋ္ဌာန်လေးပါးထဲက တစ်ပါး၊ ပါးပဲ (မှန်ပါ)၊ ကိုယ်နဲ့ လျှောက်ပတ်တဲ့ တရားနာမူ ၁-နံပါတ်၊ နှလုံးသွင်းမှန်မှု ၂-နံပါတ် (မှန်ပါ)၊ ဤအင်္ဂါနှစ်ပါးနဲ့ ပြည့်စုံလို့ရှိရင်ဖြင့် ဆုကြီးပန် မဟုတ်ခဲ့သော်ဒကာ ဒကာမတို့ ဘယ်အချိန်မဆို ရတယ်လို့ ဆုံးဖြတ်ချက်ချပါ ... (မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် မောင်နိုင်ရေ သိပ်ဝေးသေးသလားလို့ မေးရင် (မဝေးပါဘုရား)၊ အဲဒီတော့ ဘုန်းကြီးများကတော့ဖြင့် ဒကာ ဒကာမတွေကို သတိပဋ္ဌာန်ကို သေသေချာချာ ဟောနေတာပဲ၊ စိတ္တာနုပဿနာလဲ ဟော၊ ဝေဒနာ နုပဿနာလဲ ဟော၊ ကာယာ နုပဿနာလဲ ဟော၊ သစ္စာဆိုတဲ့ ဓမ္မာနုပဿနာတွေလဲ ဟော၊ အဲဒီတော့ ဒီအထဲက တစ်ခုခုတော့ တိုက်မိရတော့မှာ သေချာတယ် ... (မှန်ပါ)ဘုရား။

ခင်ဗျားတို့နားထဲမှာ သတိပဋ္ဌာန်လေးပါးထဲက တစ်ပါး ပါးနဲ့တော့ဖြင့် ကိုယ့်စရိုက်နဲ့ ကိုယ့်အကြိုက်တော့ တွေ့တော့မှာပဲ (မှန်ပါ)။

တွေ့တဲ့အခါကျလို့ရှိရင် ခြောက် ၁-နံပါတ် အောင်မြင်ပြီးကာလ၊ ၂-နံပါတ် နှလုံးသွင်းမှန်မှုကလေး ၁၂ ကို အထူးဂရုစိုက်ပါဆိုတာ ယနေ့ လေးလေးနက်နက်ပဲ ဒကာ ဒကာမတွေကို သိစေချင်လို့ ပြောကြားသည်လို့ မှတ်ရမယ် ... (မှန်ပါဘုရား)။

ဒီနှစ်ချက်ကိုဖြင့် မေ့မစစ်လိုက်ကြပါနဲ့ဆိုတာ ဒကာ ဒကာမတွေကို သတိပေးရတယ် (မှန်ပါဘုရား)။ ၁-နံပါတ်က ဘာတဲ့ (ကိုယ်နဲ့လျှောက်ပတ်တဲ့တရားကိုနာမှု)၊ သတိပဋ္ဌာန်လေးပါးထဲက တစ်ပါးပါးပေါ့ဗျာ (မှန်ပါဘုရား)။

ကိုယ်နဲ့လျှောက်ပတ်တာ ကိုယ်ကြိုက်တာ၊ တပည့်တော်ကတော့ ဝေဒနာမှ ထင်ရှားတယ်ဘုရား၊ အဲဒါကြောင့် ဝေဒနာကို တပည့်တော်တို့အတွေ့များတယ်ဆိုလို့ရှိရင်အဲဒါကိုယ်နဲ့လျှောက်ပတ်တဲ့တရားသာ မှတ် (မှန်ပါ)။ တပည့်တော်က စိတ်ကိုပဲ အားကြီး ရှုလို့၊ မြင်လွယ်ထင်လွယ်ရှိတယ်ဘုရားဆိုလို့ရှိရင် ဒကာ ဒကာမတွေ ကိုယ်နဲ့လျှောက်ပတ်တာ စိတ်ပဲလို့ မှတ်ပါ(မှန်ပါ)။

တပည့်တော်ကတော့ဘုရား ရုပ်တွေ၏ ဓာတ်လေးပါးတို့၏ လှုပ်လိုက် ငြိမ်လိုက် ဝါယောဓာတ်တွေ ဖြစ်တာ ပျက်တာတွေ ပူလိုက် အေးလိုက်၊ တေဇောဓာတ်တွေ ဖြစ်တာ ပျက်တာတွေ တပည့်တော်က ဒါပဲ ထင်ရှားတယ်ဆိုရင် အဲဒါ ကိုယ်နဲ့လျှောက်ပတ်တဲ့တရားလို့ မှတ်ပါ ... (မှန်ပါ)။

တပည့်တော်ကတော့ ဘယ်ဟာ ကြည့်လိုက် ကြည့်လိုက် ဝိပရိဏာမ ဖောက်ပြန်တာကလေးတွေဟာ ဒုက္ခသစ္စာချဉ်းပဲလို့ မြင်နေတယ်၊ ဝေဒနာကြည့်လဲ ဖောက်ပြန်တဲ့ ဒုက္ခသစ္စာလို့ပဲ

မြင်တာပဲ၊ လောဘစိတ်တွေ ကုသိုလ်စိတ်တွေ ကြည့်လိုက်ပြန်လဲ
ဖောက်ပြန်တဲ့ ဒုက္ခသစ္စာချည့်ပဲ မြင်တယ်ဆိုရင် ဩော်...သူက
သစ္စာဆိုတဲ့ ဓမ္မာနုပဿနာ သတိပဋ္ဌာန်နဲ့ သူ့စရိုက်နဲ့ ကိုက်လို့
သူ့ဉာဏ်လဲ အထင်များတာကိုးဆိုပြီး အဲဒါ ကိုယ်နဲ့လျောက်ပတ်
တဲ့ တရားလို့ မှတ်လိုက်ပါ ... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဒါနဲ့ ကိုယ်နဲ့လျောက်ပတ်တဲ့ တရားကတော့ ရှုကြည့်ရင်
သိတယ်နော် ... (မှန်ပါ့)။ ရှုကြည့်ရင် သိပါတယ် ဒကာ ဒကာမ
တို့၊ အဲဒီတော့ ဘုန်းကြီးက ကူညီရမှာက ဘာကို ကူညီရမလဲလို့
မေးတော့ ၂-နံပါတ်ဖြစ်တဲ့ နှလုံးသွင်းမှန်မှုကလေးတော့ ကူညီရ
လိမ့်မယ် (မှန်ပါ့ဘုရား)။

နှလုံးသွင်းမှန်မှုဆိုတာ ဒကာ ဒကာမတွေ နှလုံးသွင်းမှုဆို
တဲ့ အချက်ကလေးဟာက အင်မတန် အရေးကြီးပါတယ်၊ နှလုံး
သွင်းမှုဆိုတာက ဒကာ ဒကာမတို့ ဘာပါလိမ့်မလဲလို့ မေးနေ
စရာ မလိုပါဘူး၊ ကိုယ့်စရိုက်နဲ့တော်တဲ့ တရားဟာ ကိုယ်တွေ့
ပြီ၊ ဥပမာ စိတ်ဖြင့်လဲ စိတ်နဲ့ပဲ ကိုယ့်စရိုက်နဲ့ ကိုယ်နဲ့လျော်တယ်၊
ဝေဒနာပဲ ကိုယ်နဲ့လျော်တယ်ဆိုလို့ရှိရင်ဖြင့် အဲဒီ လျော်တဲ့တရား
ကို ကိုယ်ကနာထားပြီး ရှုတဲ့အခါကျတော့ နှလုံးသွင်းမှန်မှုဟာ
ဘုန်းကြီးတို့ကလဲ ကူညီမယ်၊ ဒကာ ဒကာမတွေကလဲ ဒီနှလုံး
သွင်းနဲ့ အရယူပြီးသကာလတည့်အောင်ဂရုစိုက်ပါဆိုတာယနေ့
ပြောရတယ် ... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ကဲ...ဒါဖြင့် နှလုံးသွင်းမှန်မှုဆိုတာ ဒကာ ဒကာမတို့
တခြား မဟုတ်ပါဘူး၊ အနိစ္စရှုရင် အနိစ္စသိ၍ ဒါနှလုံးသွင်းမှန်ပြီ
လို့ မှတ် (မှန်ပါ့ဘုရား)။

အနိစ္စရှိတဲ့တရားကို အနိစ္စရယ်လို့တွေ့ရင် (နှလုံးသွင်း
မှန်ပါပြီ)၊ ဒုက္ခရှိတဲ့တရား ဒုက္ခဖြစ်နေတာကို ဒုက္ခရယ်လို့ တွေ့
ရင် ... (နှလုံးသွင်းမှန်ပါပြီဘုရား)။

အဲ...ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါတွေ ပျောက်ပြီးသကာလ၊ အနိစ္စရှိ၍ အနိစ္စတွေ့တာပဲလို့ဆိုရင် ဒါ...နှလုံးသွင်းမှန်တာပါပဲ ... (မှန်ပါ)။ အနတ္တရှိ၍အနတ္တတွေ့ရင်ကော(နှလုံးသွင်းမှန်ပါတယ်)၊အသုဘရှိ၍ အသုဘတွေ့ရင်ကော (နှလုံးသွင်းမှန်ပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒီတော့ ဒကာ ဒကာမတွေ နှလုံးသွင်းမှန်မှုကိုလဲ အနိစ္စ ခပ်သန်သန်ရှုလိုက်တဲ့အခါမှာ အနိစ္စရှိ၍အနိစ္စပဲ ဉာဏ်ထဲမှာတွေ့လို့ရှိရင် ဒါ နှလုံးသွင်းမှန်ပြီလို့ မှတ်လိုက်ပါတော့(မှန်ပါဘုရား)။

ကိုယ်က ဒုက္ခ အလေ့အကျက်များလို့ ဒီဥစ္စာကလေးဟာ ဖြစ်ဒုက္ခ၊ ပျက်ဒုက္ခလို့ဆိုပြီး ဒုက္ခကလေးတွေချည်းပဲ ဉာဏ်ထဲမှာ ဝေဒနာကြည့်လိုက်ပြန် ဝေဒနာမတွေ့ ဒုက္ခတွေ့၊ စိတ်ကြည့်လိုက်ပြန်လဲ စိတ်မတွေ့ ဒုက္ခတွေ့ဆိုလို့ရှိရင်ဖြင့် ဒါ...နှလုံးသွင်းမှန်ပြီလို့ပဲ ဒကာ ဒကာမတွေ ဆုံးဖြတ်ချက်ချပါတော့...(မှန်ပါ)။ အနတ္တရှိ၍ အနတ္တတွေ့ရင်ကော (နှလုံးသွင်းမှန်ပါတယ်ဘုရား)။

ကိုင်း ဒါဖြင့် နှလုံးသွင်းမှန်ဆိုတာက ဒကာ ဒကာမတို့ အရှိနဲ့အသိ ကိုက်ဖို့ပါပဲလို့ ခဏခဏပြောတယ်...(မှန်ပါ)၊ ဘယ်လိုပါလိမ့် (အရှိနဲ့အသိ ကိုက်ဖို့ပါဘုရား)။

အရှိနဲ့အသိ ကိုက်ဖို့ပါပဲဆိုတာ အရှိနဲ့အသိ ကိုက်သွားလို့ရှိရင် ခန္ဓာထဲက အနိစ္စရှိ၍ အနိစ္စသိရင် ကိုဝ၊ ကိုစံလှ နှလုံးသွင်းမှန်လို့သာ မှတ်ပေတော့ (မှန်ပါ)၊ ဒုက္ခရှိ၍ ဒုက္ခသိရင် (နှလုံးသွင်းမှန်ပါတယ်)၊ အနတ္တရှိ၍ အနတ္တသိရင် (နှလုံးသွင်း မှန်ပါတယ်ဘုရား)။

အဲ...ကိုယ်နဲ့ လျော်တဲ့တရားကို တွေ့ပြီးပြီ၊ ငါကတော့ ဖြင့် ဝေဒနာကို ရှုလို့ကောင်းတယ်၊ ငါထိုင်လိုက်လို့ရှိရင် ဝေဒနာက အရင်ပေါ်တယ်၊ ဒါကြောင့် ဝေဒနာဖြစ်ပျက်၊ ယဝဿကိုသာ ငါတွေ့တယ်လို့ဆိုရင် ဒါဟာ ကိုယ်နဲ့လျော်တဲ့တရားဖြစ်လေ

သောကြောင့် အဲဒီ ဝေဒနာကလေးတွေ၏ ပျောက်ပျက်မှုတွေကို
 ဪ ပျောက်ပျက်တတ်တဲ့တရားမို့ ပျောက်ပျက်တာတွေချည်း
 တွေ.နေလို့ရှိရင် ကိုဝ၊ ကိုစံလှ နှလုံးသွင်းမှန်ပြီ (မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် အင်္ဂါနှစ်ချက်ပေါ့ဗျာ (မှန်ပါ)၊ အဲဒီတော့ ပါရမီတွေ
 ဘာတွေ သိပ်တွေးမနေကြဘဲ ခင်ဗျားတို့ အခု သောတာပန်
 တည်ချင်ကြတယ်၊ မကြာချင်ပါဘူး ဘုရား၊ ဘာဆုမှလဲ မလိုချင်
 တော့ပါဘူး၊ လက်ဝဲရံ လက်ယာရံ အသီတိမဟာသာဝကဆိုတဲ့
 ဂုဏ်ထူးဆောင်တွေ မယူချင်တော့ပါဘူးဆိုလို့ရှိရင်ဖြင့် ဒကာ
 ဒကာမတို့ဂုဏ်နဲ့နိဗ္ဗာန် မဝင်ချင်ပါဘူး၊ နိဗ္ဗာန်ရောက်တဲ့အခါ
 နိဗ္ဗာန်သည်ကားဆိုလို့ရှိရင် “သန္တိလက္ခဏံ နိရောဓသစ္စံ”ဆိုသည့်
 အတိုင်း နိဗ္ဗာန်ဟာ ငြိမ်းအေးခြင်း တစ်ခုတည်းပဲ၊ ဘုရားရောက်
 တဲ့ နိဗ္ဗာန်လဲ ကိုဝ ငြိမ်းအေးခြင်းရတာပဲ (မှန်ပါ)။

ရှင်သာရိပုတ္တရာ ရှင်မောဂ္ဂလာန်တို့ရတဲ့ နိဗ္ဗာန်ကော
 (ငြိမ်းအေးခြင်းပါဘုရား)၊ အသီတိရှစ်ကျိပ်တွေ၊ သာဝကပါရမီ
 ရိုးရိုးတရားနာရင်းနဲ့ ပြီးသွားတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ ဒီပုဂ္ဂိုလ်တွေရတဲ့
 နိဗ္ဗာန်ကလဲ ဘုရားရတဲ့နိဗ္ဗာန်ထက် ပိုမိုပြီးသကာလ သေးသိမ်
 တယ်ဆိုတာ ဒကာ ဒကာမတွေက မမှတ်နဲ့ (မှန်ပါ)။

နိဗ္ဗာန်ကျတော့ တစ်ခါတည်း သန္တိလက္ခဏာ တစ်ခုသာရှိ
 ပြီးသကာလနေတဲ့အတွက် ဘယ်သူရောက်တဲ့နိဗ္ဗာန်သည် အထူး
 အခြားရယ်လို့ မထားပါဘူး၊ နိဗ္ဗာန်ဆိုတာ ခန္ဓာဇာတ်သိမ်း ငြိမ်း
 တာချင်းအတူတူ ကိလေသာ ဇာတ်သိမ်း၍ ငြိမ်းတာချင်းကော
 (အတူတူပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် ငြိမ်းအေးခြင်းလက္ခဏာ တစ်ခုတည်းပဲ ပေါင်းဆုံ
 နေတယ်ဆိုတာ ဒကာ ဒကာမတွေက မှတ်ထားလိုက်တော့...၊
 ဪ...တို့သည်ကားလို့ဆိုလို့ရှိရင်ဖြင့် ခန္ဓာရှည်လေလေ ဒုက္ခ

ရှည်လေလေပဲမှတ်ပြီးသကာလ၊ ဒီနှစ်ချက်ကိုပဲ ကိုယ်နဲ့လျှောက်ပတ်တဲ့ တရားကို နာရပြီးပြီဆိုလို့ရှိရင် ဒကာ ဒကာမတို့ အရင်ပြောတဲ့အတိုင်း မနက်အားထုတ် ညနေရမှာပဲ၊ ညနေအားထုတ်မနက်ရမှာပဲ၊ ကိလေသာကြား မညှပ်စေနဲ့ဆိုတာနဲ့ ဖြည့်စွက်ပြီးမှတ်လိုက်တာပေါ့ (မှန်ပါ)။ သဘောကျပလား (ကျပါပြီဘုရား)။

ဒီလိုဆိုတော့ ဝန်လေးစရာအကြောင်းများ ရှိသေးသလား (မရှိပါဘုရား)။ အဲဒီတော့ တပည့်တော်တို့ ဘုရား ... ဘယ်အတွက်ကြောင့်များ ချို့နေသတုံးလို့ မေးတဲ့အခါကျလို့ရှိရင်ဖြင့် ဘုန်းကြီးပြောမယ်၊ တရားမနာတဲ့လူမှာတော့ဖြင့် နှစ်ဦးတည်းပဲ တရားမနာဘဲနဲ့ မဂ်ဖိုလ်ရတာ ရှိတယ်လို့ ကိုဝ၊ ကိုစံလှ မှတ်.. (မှန်ပါ)။

ပစ္စေကဗုဒ္ဓါနဲ့ ဘုရားပဲ သူများတရားမနာဘဲနဲ့ သောတာပန် စ၊တည်တယ် (မှန်ပါ)။ ကျန်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ် ဟူသရွေ့ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါနှင့် ဘုရားမှတစ်ပါး ကျန်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဟူသရွေ့မှာဖြင့် တရားနာမှပဲ ရတယ် (မှန်ပါ)။

တရားနာမှပဲ နှလုံးသွင်းမှန်နေမှပဲ ကျန်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေ ရတယ်ဆိုတော့ ဘယ်သူ့အကိုးအကား ထုတ်လိုက်သတုံးလို့မေးတော့ တစ်သင်္ချေနဲ့ ကမ္ဘာတစ်သိန်း ရှင်သာရိပုတ္တရာ ပါရမီဖြည့်လာတာ ရဟန္တာဖြစ်ဖို့ပေါ့ဗျာ... (မှန်ပါ)။ နည်းသလား ကိုဝ၊ ကိုစံလှရေ ... (မနည်းပါဘုရား)။ မောင်နိုင် မနည်းဘူးပေါ့နော် (မှန်ပါ)။

တစ်သင်္ချေနဲ့ ကမ္ဘာတစ်သိန်းတဲ့၊ တစ်ခါတည်း ဝိပဿနာတွေလုပ် အမျိုးမျိုးအဖုံဖုံ ပါရမီတွေ ဖြည့်လာလိုက်တာ တစ်သင်္ချေနဲ့ ကမ္ဘာတစ်သိန်းဆိုတော့ ကိုဝ ကျုပ်တို့ဖြင့် စိတ်တောင် မကူးရဲလောက်အောင်ပဲ (မှန်ပါ)။

အဲဒီ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတောင်မှ ရှင်အဿဇီဆိုတဲ့ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်က “ယေဓမ္မာ ဟေတုပ္ပဘဝါ၊ တေသံ ဟေတုံ တထာဂတော၊ အာဟုတေသဉ္စ နိရောဓော၊ ဧဝံ ဝါဒီ မဟာသမဏော” ဆိုတဲ့ ဒီဂါထာကလေးမှ မကြားလိုက်ရလို့ရှိရင်ဖြင့် တစ်သင်္ချေနဲ့ ကမ္ဘာတစ်သိန်းဟာ ကျွတ်တမ်းမဝင်နိုင်ဘူး (မှန်ပါ)၊ တစ်ခါတည်း သောတာပန်က စတည်ပြီး ရဟန္တာဖြစ်ဖို့အကြောင်း မရှိဘူး (မှန်ပါ)။

ကဲ...မောင်နိုင် တရားနာမှု ဘယ်လောက်အရေးကြီးတယ် ဆိုတာ ပေါ်ပလာ (ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် တရားနာမှုမရှိဘဲနဲ့ရတာ ဘယ်နှစ်ပါးသာ ရှိသတုံး (နှစ်ပါးသာရှိပါတယ်ဘုရား)၊ ဘုရားရှယ်၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါရယ် (မှန်ပါ)၊ ကျန်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဖြင့် တရားနာရမှပဲ၊ ဒါကြောင့် ကိုယ်နဲ့ လျောက်ပတ်တဲ့ တရားနာမှု ၁-နံပါတ်ဆိုတာ ရှင်သာရိပုတ္တရာက သေသေချာချာ ဟောခဲ့တာပဲနော် (မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် ရှင်သာရိပုတ္တရာသည် ဒကာဒကာမတို့ တစ်သင်္ချေနဲ့ ကမ္ဘာတစ်သိန်း ပါရမီဖြည့်ပြီးသား (မှန်ပါ)၊ ပဉ္စဝဂ္ဂါးဦးထဲက အရှင်အဿဇီဆိုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးလာတဲ့အခါမှာ သူဟာ ဒိဋ္ဌိအယူဝါဒနဲ့ပဲ မောင်နိုင် ရှိသေးတယ်နော် (မှန်ပါ)။

သူကလဲ ဆွမ်းခံသွားတာပဲ၊ ဒိဋ္ဌိအယူဝါဒနဲ့ပဲ ဆွမ်းခံသွားတာပဲ၊ ဟိုကလဲ ရဟန္တာဖြစ်ပြီးသား ပုဂ္ဂိုလ် ဆွမ်းခံလာတာနဲ့ လမ်းဆုံတဲ့အခါမှာ သူက အရှင်ဘုရားရဲ့ ဆရာ ဘယ်သူတုံး၊ အရှင်ဘုရားကို ဆရာဟောတဲ့တရားများဟာ ဘယ်တရားများ ဟောပါလိမ့်မလဲ မေးတော့ “ယေဓမ္မာ ဟေတုပ္ပဘဝါ” ကို ဟောတာပဲနော် (မှန်ပါ)။

ယေဓမ္မာ = အကြင် ရုပ်နာမ်ဓမ္မ ဟူမျှသည်၊ ဟေတုပ္ပဘဝါ - အကြောင်းကြောင့်ဖြစ်တာချည်းပဲ၊ ဪ...ဒါဖြင့် သူက

ရိပ်မိပြီ၊ ငါ့သန္တာန်မှာရှိတဲ့ ရုပ်နာမ်တွေဟာ အကြောင်းတရားကြောင့်ဖြစ်တော့ အကြောင်းချုပ်ရင် အကျိုးချုပ်မှာပဲဆိုပြီး ခန္ဓာဉာဏ် လှည့်လိုက်တယ် (မှန်ပါ)။

ခန္ဓာဉာဏ် လှည့်လိုက်တော့ တစ်သချေနဲ့ ကမ္ဘာတစ်သိန်း ဖြည့်ဆည်းပူးတဲ့ ပါရမီကလဲ ဖွင့်ပေးမှာကလေး လိုနေသေးတဲ့ အတွက်သာ သူ့အောင့်အည်းသည်းခံပြီး အညွန့် အညောက် မပေါက်ဖြစ်ပြီးသကာလနေတော့ အခုလို “ယေဓမ္မာ ဟေတုပ္ပဘဝါ” ဆိုတဲ့အတိုင်း ဒီဂါထာကလေးကို သေသေချာချာ ဟောလိုက်သဖြင့် အကြောင်းဖြစ်ရင် အကျိုးဖြစ်တယ်၊ အကြောင်းချုပ်ရင် အကျိုးချုပ်တယ်ဆိုတော့ ဒကာ ဒကာမတို့ အဖြစ်နဲ့အပျက်ကို သူ ဉာဏ်ထဲ ထင်သွားတယ် (မှန်ပါ)။

အဲဒီတွင် ဖြစ်ပျက်ဉာဏ် ထင်ပြီးသကာလ ဖြစ်ပျက်မှန်း ဖြစ်ပျက်အဆုံးကို နာရင်း မတ္တနဲ့ခန္ဓာဉာဏ် စိုက်လိုက်တာ ဒီနေရာတွင် သောတာပန်တည်တယ် (မှန်ပါ)၊ သဘောပါပလား (ပါပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် တရားနာမှုနဲ့ သူ နှလုံးသွင်းမှန်မှု ကိုက်သွားတယ် (မှန်ပါ)၊ ရှင်းကြပလား (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

တရားနာမှုရယ်၊ နှလုံးသွင်းမှန်မှုရယ် ကိုက်သွားတဲ့ အတွက် အရှင်ဘုရား... ကြွန့်တော့ ဘုရား၊ ဘုရားဘယ်မှာ သီတင်းသုံးနေသတုံးမေးတာပဲ၊ ဟာ ... ဘယ်မှာ သီတင်းသုံးတယ်၊ ဒါဖြင့် တပည့်တော် နောက်ကလိုက်ခဲ့ပါမယ်ဘုရား၊ တပည့်တော် မိတ်ဆွေတစ်ယောက်နဲ့ ကတိထားတာရှိသေးတယ် ဆိုတော့ အရှင်မောဂ္ဂလာန်အလောင်း ကောလိတ ပရိဗိုဇ်နဲ့ တရားထူးတွေ့ရင် ပြောကြစတမ်းဆိုတာ ရှိသေးတာကိုး... (မှန်ပါ)။

အဲဒါကြောင့် သူ့မိတ်ဆွေကို သွားခေါ်ချင်တဲ့အတွက် ချက်ချင်း လိုက်မသွားတာ၊ နို့မဟုတ်ရင် ချက်ချင်း လိုက်သွားတယ်နော် (မှန်ပါ)။

ပြီးတော့ သူ့ဆရာကြီး သိဉ္ဇည်းဆရာကြီးလဲ ရှိသေးတယ်။ အဲဒီမှာ သူ ပရိမိုဇ်ဖြစ်ပြီးသကာလနေတော့ ဪ...ဆရာကြီးလဲ လွဲနေတယ်။ တို့ဆရာကြီးတော့ သွားပြီးသကာလ ခေါ်ဦးမှပဲ ဆိုပြီး ဆရာကြီးကိုလဲ ခေါ်ချင်တယ်။ သူ ကတိထားခဲ့တဲ့ ရှင်မဟာ မောဂ္ဂလာန်အလောင်းကိုလဲ ခေါ်ချင်တဲ့အတွက် တစ်ခါတည်း ပါမသွားတာ၊ နို့မဟုတ်ရင် တစ်ခါတည်း လိုက်သွားမှာ (မှန်ပါ)။

ဒါနဲ့ ရှင်မောဂ္ဂလာန်အလောင်းနဲ့ တွေ့တဲ့အခါမှာလဲ သူကဒီတရားပဲဟောပြန်တာပဲ။ ယေဓမ္မာဟေတုပ္ပဘဝါ = အကြောင်းဖြစ်ရင် အကျိုးဖြစ်တာပဲဆိုတာကို သူ ဟောလိုက်တဲ့အတွက် သူလဲ ထို့အတူပဲ၊ တရားနာလို့ သောတာပန် တည်ပြန်တာပဲ... (မှန်ပါ)။

အဲဒီတော့ ကိုယ်နဲ့လျှောက်ပတ်တဲ့ တရားဆိုတော့ အကြောင်းဖြစ်ရင် အကျိုးဖြစ်တယ်။ အကြောင်းချုပ်ရင် အကျိုးချုပ်တယ်ဆိုတော့ ဘယ်တရားမဆို ဒကာ ဒကာမတို့ အဖြစ်နဲ့ အပျက်ပဲ ရှိတယ်ဆိုတာ သိပြီးသားမနေဘူးလား (နေပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒီ အဖြစ်နဲ့အပျက်နဲ့ ဉာဏ်နဲ့ ကိုက်ကိုက်သွားရင် ဒါဟာ နှလုံးသွင်းမှန်တော့တာပဲ ... (မှန်ပါ)။ သဘောကျပလား... (ကျပါပြီဘုရား)။

ဖြစ်ပျက်နဲ့ ဉာဏ်နဲ့ ဟပ်၊ ဟပ်သွားလို့ရှိရင်... (နှလုံးသွင်းမှန်ပါတယ်ဘုရား)။

နှလုံးသွင်းမှန်လို့ရှိရင်ဖြင့် နာထားတဲ့တရားကလဲ ဒီအတိုင်း နှလုံးသွင်းလိုက်တော့လဲ ဒီအတိုင်းဆိုရင် ချက်ချင်း သောတာပန် တည်ပါတယ်တဲ့ ဒကာ ဒကာမတို့နော် ... (မှန်ပါ့ဘုရား)။ နာထားတဲ့တရားကလဲ ဒီအတိုင်းပဲနော်။ (မှန်ပါ့ဘုရား) နာထားတဲ့တရားကလဲ ဖြစ်ပျက်ကို နာထားရတယ် ကိုယ့်ဉာဏ်မှာလဲ ဖြစ်ပျက်ပဲ ရှုကြည့်တော့ တွေ့လို့ရှိရင် သောတာပန်တည်မှာ သေချာတယ်လို့ ဆုံးဖြတ်ချက်ချ၊ ဘာမှ သံသယမရှိနဲ့... (မှန်ပါ့)။ သဘောကျပလား (ကျပါပြီဘုရား)။

နာထားရတဲ့တရားကလဲ “အနိစ္စာဝတ သင်္ခါရာ” ဆိုတော့ ဘုန်းကြီးတို့ ဟောနေတော့ သင်္ခါရတရား ပျက်သည်ဆိုတော့ အဖြစ်နဲ့အပျက်ပဲ မနေဘူးလား ... (နေပါတယ်ဘုရား)။ ကိုယ်ရှုလိုက်တဲ့အချိန်မှာပဲ ဒါပဲတွေ့မယ် ... (မှန်ပါ့)။ နာတုန်းကလဲ ဒီတရားပဲ နာထားတယ် (မှန်ပါ့)။ ကိုယ်ရှုလိုက်တဲ့အခါကော (ဒီတရားပဲ တွေ့ပါတယ်ဘုရား)။ ဒီတရားပဲ တွေ့တယ်ဆိုရင် ကိုဝ, ကိုစံလှ ကိစ္စပြီးပြီသာ အောက်မေ့ ... (မှန်ပါ့)။

နာထားတဲ့တရားနဲ့ ကိုယ်နှလုံးသွင်းလိုက်တာနဲ့ ကိုက်ထွက်သွားလို့ရှိရင်ဖြင့် ဂုဏ်ထူးနဲ့ နိဗ္ဗာန်မဝင်ချင်လို့ရှိရင် ပါရမီတွေ ဘာတွေ ဒါလောက်မလိုပါဘူး၊ အခုဟာက ပဏ္ဏာသမှာ ဟောတော်မူတာ ... (မှန်ပါ့)။ သဘောကျပလား (ကျပါပြီ)။ ဒီအတိုင်းပဲဟောတယ် ... (မှန်ပါ့)။

ဒါကြောင့် ဒကာ ဒကာမတွေ ဘုရားဟောတဲ့ ကျမ်းဂန်တွေ ကိုယ်တော်တိုင် ဟောတာတွေဖြစ်ပြီးသကာလ နေတဲ့အတွက် ဘုရားထောက်ခံတဲ့ ကျမ်းစာတွေဖြစ်ပြီးသကာလနေတဲ့အတွက် တို့သည်ကားလို့ဆိုရင် ပါရမီမှ ရှိရဲ့လား၊ လုပ်နေရတာကတော့ လုပ်နေရတာပဲ၊ ဒီဘဝမှာ စနေတာများ ဖြစ်လေရော

သလားဆိုပြီး ကိုယ့်သံသယ၊ ကိုယ့်ကုက္ကစ္ဆ ကိုယ့်ကိုယ်တော့ဖြင့်
မကန့်ကွက်ပါစေနဲ့ဆိုတာ လေးလေးနက်နက် တားတယ်
(မှန်ပါ)။ ဘုန်းကြီးက တားတယ် ... (မှန်ပါ)။

ဪ ... တို့ကလဲ သားနဲ့ သမီးနဲ့ ဆွေ့နဲ့ မျိုးနဲ့ အိမ်နဲ့
ရာနဲ့ ပျော်ကြလို့က်၊ ပါးလိုက်နေခဲ့ကြရတော့ တို့ကတော့ဖြင့်အခု
ဆရာဘုန်းကြီးပြောသလောက်တော့ မလွယ်ဘူးထင်တယ်လို့
ဆိုရင် ကိုယ့်ကိုယ်ကို သံသယကုက္ကစ္ဆဖြစ်တာ ... (မှန်ပါ)။ မောင်
နိုင် သဘောကျပလား (ကျပါပြီဘုရား)။

ကိုယ့်ကိုယ်ကို ဘာတုံး (သံသယကုက္ကစ္ဆ ဖြစ်တာပါ
ဘုရား)။ ကိုယ့်ကိုယ်ကို သံသယကုက္ကစ္ဆဖြစ်လို့ရှိရင် တရားရ
ထိုက်ပါရဲ့သားနဲ့ ကိုဝ၊ ကိုစံလှ ကုက္ကစ္ဆက တားလိုက်မယ် ...
(မှန်ပါ)။ ဦးခန့်တို့ ရိပ်မိလား ... (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

အဲဒါကြောင့် ဒကာ ဒကာမတွေကိုလဲ သေသေချာချာ မှာ
ပါတယ်။ ကိုယ့်ကုက္ကစ္ဆနဲ့ ကိုယ့်သံသယက ကိုယ့်တားလို့ရှိရင်
ဘုန်းကြီးများက တာဝန်မယူဘူးပေါ့ဗျာ ... (မှန်ပါ)။

အခု ဘုရားဟောတော်မူတဲ့အတိုင်း ဘုန်းကြီးပြောသလို
ရှင်မဟာကောဠိက၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာ အမေးအဖြေမှာလဲ သေသေ
ချာချာ လုံလုံလောက်လောက် နောက် ပေဋကောပဒေသမှာ ရှင်
အာနန္ဒာ ဟောထားတာကလဲ ဘုရားက ထောက်ခံချက်ပေးလို့
သေသေချာချာ လုံလောက်တဲ့အတွက် ကိုယ့်သံသယကို ဖျောက်
ဖို့ ကုက္ကစ္ဆကို ဖျောက်ပြီးသကာလ ကြိုးစားမြဲ ကြိုးစားလို့ရှိရင်
ဖြင့် ဒကာဒကာမတို့ ရရမှာပဲ... (မှန်ပါ)။ သဘောကျပလား ...
(ကျပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် မမှာသင့်ဘူးလား ကိုဝရေ (မှာသင့်ပါတယ်)။

မှာသင့်တယ်။ ဒကာဒကာမတွေက ဘယ်လိုလာတတ်
သတုံးဆိုတော့ ဪ...သားနဲ့ မယားနဲ့ ဆွေ့နဲ့ မျိုးနဲ့ အရောင်း

နဲ့ အဝယ်နဲ့ အခင်အမင်တွေကလဲ တန်းလန်း၊ မစွန့်နိုင်တာတွေ ကလဲ တစ်ပြုံကြီး၊ ဒီကြားထဲကနေပြီးသကာလ ဒီနှစ်ချက်နဲ့ညီ အောင် လုပ်လို့ရှိရင်တော့ လုပ်တော့လုပ်ရမှာပဲ ဖြစ်ဖို့ရာ လွယ်မှ လွယ်ပါ့မလားဆိုတဲ့ ဝိစိကိစ္ဆာ မလာစေနဲ့ ... (မှန်ပါ)၊ သဘော ကျပလား ... (ကျပါပြီဘုရား)။

ပြီးတော့ တို့ကလဲ အကုသိုလ်တွေကလဲ များလိုက်တာ နောက်က နေခဲ့ထိုင်ခဲ့တာ မသိမှုတွေက အုပ်ချုပ်ပြီးသကာလ မသိအလုပ်တွေ ပုံနေခဲ့တယ်ဆိုပြီး အဲဒီ ကုက္ကုစ္ဆလဲ မလာစေနဲ့ (မှန်ပါ)။

လာလို့ရှိရင်ဖြင့် အဲဒီ ဝိစိကိစ္ဆာနဲ့ ကုက္ကုစ္ဆဆိုတာ တစ်နေ့ က ပြောခဲ့ပါတယ် ဒကာဒကာမတို့ နီဝရဏတရားပဲ (မှန်ပါ ဘုရား)။

သူတို့က လာတားတာလား ကိုယ်ကိုယ်တိုင်တွေးဆပြီး ကိုယ့်ဟာကိုယ် တားယူတာလား ... (ကိုယ့်ဟာကိုယ် တားယူ တာပါဘုရား)။

အဲ ... ကိုယ့်အတွေးအဆ ကိုယ်တားတာ ဖြစ်လေသော ကြောင့် ဘုန်းကြီးတို့ ဒကာ ဒကာမတွေ ဒီအရူးဖြင့် မထပါနဲ့ ဆိုတာ သတိပေးလိုက်ပါတယ်၊ ဒီအရူးထခြင်းသည် ကိုယ်နစ်နာ တဲ့ အရူးကိုးဗျာ ... (မှန်ပါ)။

ဘာမှ သံသယမရှိပါနဲ့တဲ့၊ ဒကာ ဒကာမတို့ ဘယ် လောက်ပဲမူးလို့ ဘယ်လောက်ပဲ ရူးနေနေ ပဉ္စာနန္တရိယကံမရှိ၊ နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိရှိရင် ဒကာ ဒကာမတွေ ရနိုင်တာပါပဲလို့ ဆိုတာ လဲ တစ်နေ့ကပဲ သေသေချာချာ ပြောပြခဲ့တယ် မဟုတ်လား... (မှန်ပါဘုရား)။

အဲဒီတော့ တို့ဟာ ငယ်ငယ်တုန်းက မသိမလိမ္မာတုန်းက မူးခဲ့ ရူးခဲ့တယ်၊ ဒါတွေ အရေးမယူနဲ့၊ ဒါတွေ ဘာမှမဆိုင်ဘူး၊

ဒါတွေ ဘာမှ မဆိုင်ပါဘူး၊ ရှေးတုန်းက အချို့ဘုရားရှေ့မှာ ဒီ အတိုင်းပဲ မူးနေကြတာပဲ၊ နောက်အခုပြောတဲ့ နှလုံးသွင်းမှန်ပြီး သကာလ ကိုယ်နဲ့လျော်တဲ့ တရား နှလုံးသွင်းမှန်မှုနဲ့ ကြုံသွား တော့ကို ဒီအမူးတွေ အကုန်ပျောက်ပြီးသကာလ ဒါတွေကို မဂ် ဉာဏ် ဖိုလ်ဉာဏ်နဲ့ ဖြတ်ချလိုက်တာပါပဲဆိုတာ ဒကာ ဒကာမ တွေ အထင်အရှားပဲ ... (မှန်ပါ)။

သန္တတိအမတ်ကြီးများ တစ်နေ့လုံးမူးနေတာ တစ်နေ့လုံး မူးပြီး နောက်မှ သံဝေဂရပြီး ဘုရားက တရားဟောလိုက်တဲ့ အခါကျတော့ အတိတ်လဲ မတွေးပါနဲ့၊ အနာဂတ်လဲ မတွေးပါနဲ့၊ ပစ္စုပ္ပန်အရေးသာ နှလုံးသွင်းမှန်အောင် လုပ်လိုက်စမ်းပါဆိုတော့ တစ်ခါတည်း သောတာပန်ကနေတက်ပြီးတော့ ရဟန္တာ ဖြစ်တာ ပါပဲ ... (မှန်ပါ)။

ကံကြီးမဟုတ်တာတွေကို ခင်ဗျားတို့က အလကားနေရင်း အတွေးထုတ်ပြီးသကာလ ကုက္ကုစ္စဖြစ်ခဲ့သော် ကိုယ့်ကုက္ကုစ္စက ကိုယ့်ကိုတားတယ် ... (မှန်ပါ)။

ကုက္ကုစ္စတရားကို တစ်နေ့က ဘုန်းကြီးက ဘယ်လိုဟော ခဲ့သတုံး၊ မောင်နိုင်တို့ မှတ်မိပါလိမ့်မယ်၊ နီဝရဏတရားတဲ့၊ မဟောခဲ့ဘူးလား ... (ဟောခဲ့ပါတယ်ဘုရား)။

နီဝရဏတရားဆိုတာက သူများလုပ်တဲ့ နီဝရဏတရား လားလို့မေးတဲ့အခါ ကိုယ့်ဟာကိုယ် သတ်စေဆိုတဲ့ နီဝရဏ... (မှန်ပါ)။

မောင်နိုင် သူများလုပ်တာလား (မဟုတ်ပါဘုရား)၊ ကိုယ့် ဟာကိုယ်သတ်စေ (မှန်ပါ)၊ ကိုယ့်အတွေးက ကိုယ့်နှိပ်စက်တာ သဘောကျပလား ... (ကျပါပြီဘုရား)။

ဥပမာမယ် ဒကာ ဒကာမတွေပေါ့လေ ... သားက နေရာ မကျ၊ သမီးကနေရာမကျလို့ အမေလုပ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်၊ အဖေလုပ်တဲ့

ပုဂ္ဂိုလ်က အိပ်ရာထဲတွင် ဟိုက သားသမီးတွေကတော့ အိပ်နေကြတာပဲ၊ ဒီနားမှာလဲ သားက အိပ်နေ သမီးကလဲ အိပ်နေ ကိုယ်ကတော့ တွေးလုံးထုတ်ပြီး မျက်ရည်ကျတာတော့ မတတ်နိုင်ဘူး (မှန်ပါ့ဘုရား)၊ သူတို့ကလုပ်တာလို့ ဆိုလို့ရရဲ့လား ... (မရပါဘုရား)။

သူတို့နှစ်ယောက်ဟာ သားကလဲ အိပ်နေ၊ သမီးကလဲ အိပ်နေတယ်၊ ကိုယ့်ဟာကို အမေက တွေးလုံးထုတ်ပြီးသကာလ သံသယ ကုက္ကစ္စဖြစ်နေတာတော့ ဒါ ဘယ်သူမှ မတတ်နိုင်ဘူး (မှန်ပါ့)၊ သဘောကျပလား (ကျပါပြီဘုရား)။

အဲဒီတော့ ဒကာ ဒကာမတွေ ယနေ့မှာတဲ့ဥစ္စာ လေးလေး နက်နက် မှတ်ကြပါဆိုတာ နှစ်ချက်တည်းပြောတဲ့အတွက် မမှတ်စရာလဲ မရှိပါဘူးနော် ... (မှန်ပါ့)။

၁-နံပါတ်က ဘာပါလိမ့် (ကိုယ်နဲ့လျှောက်ပတ်တဲ့ တရားနာရပါမယ်)၊ ၂-နံပါတ်ကဘာပါလိမ့်(နှလုံးသွင်းမှန်ဖို့ပါဘုရား)။

အဲ...လျှောက်ပတ်တဲ့တရားနာတာနဲ့ နာတဲ့တရားနဲ့ ကိုယ်ရှုလိုက်တဲ့အခါမှာ တစ်ထပ်တည်းဖြစ်သွားလို့ရှိရင် မောင်နိုင်ပြီးတာပဲ ... (မှန်ပါ့)၊ သဘောကျပလား (ကျပါပြီဘုရား)။

အဲဒီတော့ ဘာပါရမီ လိုသေးသလဲလို့ မေးဖို့လိုသေးသလား (မလိုပါဘုရား)၊ မလိုရင် ဒီနှစ်ချက် ပြည့်စုံရင် သမ္မာဒိဋ္ဌိဖြစ်တော့တာပဲဆိုတာ ရှင်သာရိပုတ္တရာက ဖြေတယ်၊ ဖြေတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ကလဲ တရားနာမှုဆိုတာ သူကိုယ်တိုင်နာခဲ့လို့ သောတာပန်တည်တာ ... (မှန်ပါ့)၊ သဘောကျပလား ... (ကျပါပြီဘုရား)။

အဲဒီလိုနာလို့ ရှင်အဿဇိဟောတဲ့အတိုင်း ခန္ဓာထဲမှာ နှလုံးသွင်းကလဲ ဖြစ်ပျက်နဲ့ မဂ်နဲ့ဟာ ကိုက်မသွားဘူးလား (ကိုက်သွားပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒီလို တွေ့သွားတော့ သူ့ကိုယ်တိုင်လဲ ဒီတရားကို နာရတယ်။ သူ့ကိုယ်တိုင်လဲ နှလုံးသွင်းမှန်နဲ့ နှလုံးသွင်းလိုက်တယ်။ ဒါကြောင့် သူ့ကိုယ်တိုင်ပဲ သောတာပန်တည်တယ် ... (မှန်ပါ)။ သဘောကျပလား (ကျပါပြီ)။ ရှင်းပလား (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒကာ ဒကာမတို့ အင်မတန်မှလဲ ကျမ်းကြီးကျမ်းဂန် ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး ဟောတာကိုလဲ ပြောပြန်၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာ ကိုယ်တွေ့ကိုလဲ ပြောပြန်၊ ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးကလဲ သာရိပုတ္တရာ၊ မောဂ္ဂလာန်တို့တောင်မှကွာ ရှင်အဿဇိနဲ့မတွေ့၊ ဘုရားနဲ့မတွေ့၊ ခဲ့သည်ရှိသော် တစ်သချေနဲ့ ကမ္ဘာတစ်သိန်း ကာလပတ်လုံး လက်ဝဲရံ လက်ယာရံဖြစ်ဖို့ ဆုတောင်းပြီးသားလုပ်ခဲ့တဲ့ အလုပ်တွေဟာ ကျွတ်တမ်းမဝင်သေးဘဲ ဖြစ်နေဦးမှာ ... တရားမနာရင် ... (မှန်ပါ)။

ဒါကြောင့် ဘုန်းကြီးတို့ ဒကာ ဒကာမတွေမှာ ဤ နှစ်ချက်ကိုဖြင့် မသေမချင်း မှတ်ဖို့ပါပဲ (မှန်ပါ)။ မသေမချင်းမှတ်ပြီး သကာလ ဪ ... သောတာပန်ဟာ ပြောသံကြားဖူးတာက ဒါန အစ၊ သီလအလယ်၊ သမထဝိပဿနာအဆုံးလို့ ဒီလိုက ဆိုထားတယ်။ ဒါတွေက ဆုကြီးပန်တွေ ဆိုပါတယ် ... (မှန်ပါ)။ ဘုရား။

အခု နိဗ္ဗာန်ရလို့ အခုယူမည့် ပုဂ္ဂိုလ် ကိုဝ၊ ကိုစံလှ မလိုပါဘူး ... (မှန်ပါ)။ သဘောကျပလား (ကျပါပြီ)။ ဘာမှ မလိုလှဘူး၊ ဒီနှစ်ခုပဲ လိုတာကိုဖြင့် လေးလေးနက်နက် မှတ်ဖို့ပါပဲ ... (မှန်ပါ)။

ဟာ ... ဘုန်းကြီးက ခိုင်လုံအောင် ပြောနေတာလို့ ဒီလို အယူမရှိပါနဲ့၊ သေသေချာချာ ရှင်သာရိပုတ္တရာနဲ့ ရှင်ကောဠိက အမေးအဖြေကိုလဲ ထောက်ပြသဖြင့်လည်းကောင်း၊ သာရိပုတ္တရာ မောဂ္ဂလာန်တို့တောင် တရားမနာလို့ရှိရင် တစ်သချေနဲ့ ကမ္ဘာ

တစ်သိန်း ပါရမီဖြည့်ပြီးသားပင် ကျွတ်တမ်းမဝင်နိုင်သေးဘူး၊ ကိုယ်နဲ့ လျှောက်ပတ်တဲ့တရား နှလုံးသွင်းမှန်မှု ရှိလို့ရှိရင် ရပါ တယ်ဆိုတဲ့အကြောင်းကို ပေဋကောပဒေသ ပါဠိတော်မှာ ဟော ထားတဲ့အတွက် သံသယရှိစရာ မောင်နိုင်တုံ့၊ ကိုစံလှတို့ လိုသေး သလား (မလိုပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒကာ ဒကာမတို့ ခုနက်က ဘုန်းကြီးပြောတဲ့အချက် ကလေးဟာ ဒကာ ဒကာမတို့အပေါ်၌ အရေးမကြီးဘူးလား (ကြီးပါတယ်ဘုရား)။

ငါတို့က နေခဲ့ထိုင်ခဲ့တာ နေရာမကျဘူး၊ ဒီလို မလာနဲ့ ဘာမှ ကိစ္စမရှိဘူး၊ သဘောကျပလား (ကျပါပြီ)၊ ငါတို့က စာ မတတ်ဘူး၊ ဒီလိုလဲ မလာစေနဲ့ (မှန်ပါ)။

ဘုန်းကြီးပြောတဲ့ဝေဒနာကို နားလည်ရင်၊ စိတ်ကို နား လည်ရင်၊ ရုပ်ကိုနားလည်ရင်၊ သစ္စာကိုနားလည်ရင် ဒါ... စာတွေ ပါပဲ .. (မှန်ပါ)၊ နားလည်ထားတာက စာတတ်နေတာပဲ ... (မှန်ပါ)၊ သဘောကျပလား ... (ကျပါပြီဘုရား)။

နားလည်ထားတာ ဘာပါလိမ့် ... (စာတတ်နေတာပါ ဘုရား)။

အဲဒီတော့ ငါတို့က စာမတတ်ဘူးလို့ ခင်ဗျားတို့ပြောနေ တာက ကိုယ်စာတတ်ထားတာမှ စာတတ်တယ်လို့ ကိုဝ် မသိတဲ့ အဓိပ္ပာယ်ကော မရောက်ဘူးလား...(ရောက်ပါတယ်ဘုရား)။

ခင်ဗျားတို့ သင်္ဂြိုဟ်စာအုပ်ကြီး ပြာချပြီးမျှမှ စာတတ်လို့ ထင်နေရင်တော့ ခက်တယ် ..(မှန်ပါ)၊ ဒီလို မဟုတ်ပါဘူး ဒကာ ဒကာမတို့ သေသေချာချာသာ ခန္ဓာထဲမှာ တရားနာကတည်းက တရားနာတယ်ဆိုတာ အဲဒါ စာတတ်သွားတာပဲ (မှန်ပါ)။

တရားနာလို့ရှိရင်ဖြင့် ဪ... ဒါ ဝေဒနာပဲ၊ ဒါ ဖြစ်ပျက် ပဲ၊ ဒါစိတ်ပဲ၊ စိတ်ဟာလဲ ခယဝယဆိုတဲ့ ဖြစ်ပျက်မှာ လမ်းဆုံး

တာပဲ၊ ဒုက္ခသစ္စာဆိုတာလဲ ခဏခဏ ဖောက်ပြန် ပျက်စီးတာပဲ၊ ရုပ်ဆိုတာလဲ ပျက်စီးတာ ရုပ်ခေါ်တာပဲ ဆိုတော့ ဒါတွေဟာ ခင်ဗျားတို့ စာတတ်နေတာတွေပေါ့ဗျာ (မှန်ပါ့ဘုရား)။

တရားနာတာဟာလဲ စာသင်ပြီးသကာလနေတာ စာတတ်ပြီးသားဆိုတာလဲ ကိုယ့်ဟာကိုယ် မသိရဘူးလား ... (သိရပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ခင်ဗျားတို့ကို ဟို...နမောတဿကစ၍ မင်းတို့ ဘုရားရှိခိုး စ၊စမ်းပါဆိုတော့ ဩကာသမပါတာနဲ့ ခင်ဗျားတို့က ဘုရားရှိခိုး မဟုတ်ဘူးထင်နေရင်လဲ ခက်ကြလိမ့်မယ် (မှန်ပါ့)၊ သဘောကျပလား (ကျပါပြီဘုရား)။

ဩကာသမပါတဲ့နဲ့ ဘုရားရှိခိုးကို ကျုပ်ဖြင့်မခိုးရသေးဘူးလို့ ထင်နေတာ၊ ဩကာသဆိုတာ ဘုရားရှိခိုးပါရစေ အခွင့်တောင်းတာ ခိုးသေးတာ မဟုတ်ဘူး(မှန်ပါ့)၊ ခိုးလာတဲ့အခါတော့ ဣတိပိသောကျမှ ခိုးတဲ့ဥစ္စာပဲ၊ ဩကာသမပါလို့ ဘုရားရှိခိုး မဖြစ်ဘူးဆိုလို့တော့ မဖြစ်ဘူး...(မှန်ပါ့)၊ ရိပ်မိပလား (ရိပ်မိပါပြီ ဘုရား)။

ဒါ...ခင်ဗျားတို့ ချို့ယွင်းချက်တွေ ပြောသံကြား လူကြီး မိဘတစ်ဆင့်ကြားတွေနဲ့ လမ်းဆုံးနေမှာစိုးလို့ အမြစ်အရင်းဖော်ပြီး ပြောပါတယ်ဆိုတာကိုလဲ သေသေချာချာမှတ်ပါ...(မှန်ပါ့)၊ ပြောသံကြားနဲ့ လမ်းဆုံးမှာ သိပ်ကြောက်စရာကောင်းလွန်းလို့ ပါ ... (မှန်ပါ့)၊ ရှင်းပြီနော် (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ကိုင်း ဒါဖြင့် ဒကာ ဒကာမတို့ သောတာပန်တည်ချင်လို့ ဂုဏ်ထူးဆောင် နိဗ္ဗာန်မဝင်ချင်ခဲ့သော် အပါယ်လေးပါးတံခါး ပိတ်ပြီး ခန္ဓာဇာတ်သိမ်းငြိမ်းတဲ့၊ ဒုက္ခခပ်သိမ်းငြိမ်းတဲ့ နိဗ္ဗာန်ကို သာ လိုချင်ရင် ဘယ်နှစ်ချက်ပါလိမ့် (နှစ်ချက်ပါဘုရား)၊ ဘာပါ

လိမ့် (ကိုယ်နဲ့လျှောက်ပတ်တဲ့တရားကို နာရမယ်၊ နှလုံးသွင်းမှန်ရပါမယ်ဘုရား)။

ဒီနှစ်ခုရှိရင် ဒကာ ဒကာမတို့ သမ္မာဒိဋ္ဌိဖြစ်တာပဲ ... (မှန်ပါ)။ သမ္မာဒိဋ္ဌိမဂ္ဂင်ဖြစ်ပြီဆိုတော့ သမ္မာဒိဋ္ဌိ ပုဗ္ဗင်္ဂမာလို့ မဟာစတ္တာလီသကသုတ်မှာ သမ္မာဒိဋ္ဌိက ရှေ့ပြေးပါကွာ...တဲ့၊ ကျန်တာတွေက သူ့နောက်လိုက်သာ မှတ်လိုက်ပါတဲ့ ဆိုတာဟောတဲ့နေရာမှာလဲ ရှိနေလို့ သမ္မာဒိဋ္ဌိတစ်လုံး ကိုင်လိုက်သဖြင့် မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး၏ ခေါင်းဆောင်လို့ မှတ်လိုက်ကြပါ ... (မှန်ပါ)။ သဘောကျပလား (ကျပါပြီဘုရား)။

မောင်နိုင် ကြိုးစားဖို့အရေး တို့အရေးပါကွာ (မှန်ပါ)။ ဒီနှစ်ချက်ညီဖို့ အရေးသည် တစ်ချက်ဟာ ဒကာ ဒကာမတို့ ဘုန်းကြီးက ကူညီထားတယ်၊ နောက်တစ်ချက် နှလုံးသွင်းမှန်မှုကလေးကို ခင်ဗျားတို့ ခန္ဓာကိုယ်ဉာဏ်နဲ့သာ တည့်အောင် တည့်ပေးလိုက်ပါ။ တည့်ပေးလိုက်တဲ့အခါကျလို့ရှိရင် အပျက်နဲ့ မဂ်နဲ့သာ ကိုက်သွားရင် ကိုဝ ဘာလိုသေးသတဲ့ (မလိုပါဘုရား)။ မလိုတော့ဘူးဆိုတာ သေချာပလား ... (သေချာပါပြီ)။

အဲဒါကြောင့် ပါရမီတွေဘာတွေဆိုတဲ့ဥစ္စာ ပါရမီဆိုတာ တစ်စတစ်စ ဖြည့်ရတယ်ကွ၊ ဟုတ်တယ်တဲ့ ဂုဏ်ထူးဆောင်အဖြစ်နဲ့ နိဗ္ဗာန်ဝင်ချင်ရင် ဘာလုပ်ရမလဲ (ပါရမီဖြည့်ရမယ်ဘုရား)၊ နိဗ္ဗာန်ရရင် ပြီးတာပဲ၊ နိဗ္ဗာန်ဟာ တစ်မျိုးတည်းရှိတာပဲ၊ ရတဲ့နည်းနဲ့ ယူမယ်ဆိုလို့ရှိရင်ဖြင့် သိပ်မလိုလှပါဘူး (မှန်ပါ)။ လိုသေးသလား (မလိုပါဘုရား)။

တို့က စာမတတ်၊ ပေမတတ်နဲ့လို့ကော ဆိုချင်သေးသလား (မဆိုချင်ပါဘုရား)။ တရားနာတာဟာ ဘာဖြစ်နေတာတဲ့ (စာတတ်နေတာပါ)။ ခန္ဓာပေါ်မှာ မှတ်တာဟာ စာတတ်

အစစ်ပါ ... (မှန်ပါ)။ သဘောကျပလား (ကျပါပြီ)။ စာအုပ်ထဲ
ဖတ်နေတာက လိုရင်းမဟုတ်ပါဘူး ... (မှန်ပါ) ဘုရား။

ပေါဋ္ဌိလ မထေရ်ကြီးဟာ ပိဋကတ်သုံးပုံဆောင်ပြီး စာအုပ်
ထဲ တတ်တဲ့ အတတ်မျိုးလောက်ဖြစ်နေလို့ ဘုရားဆီ လာတိုင်း
တုစ္ဆပေါဋ္ဌိလ၊ မောဃပေါဋ္ဌိလလို့ အခေါ်ခံရပါတယ်။ မဟုတ်ဘူး
လား ... (မှန်ပါ) ဘုရား။

အဲဒီတော့ သူဟောတဲ့နေရာမှာ အားမထုတ်လို့ရှိရင် ဘယ်
နည်းနဲ့မှ မင်း မဂ်ပညာမရဘူး၊ ခန္ဓာကိုယ် ကြည့်ပြီး အားထုတ်မှ
ရမယ်၊ အားမထုတ်လို့ရှိရင် မဂ်ပညာ ဘယ်နည်းနဲ့မှ မရဘူးလို့
သူ့ကိုပဲ ဟောတာပဲ (မှန်ပါ) ဘုရား။

ပိဋကတ်သုံးပုံဆောင်ကြီးကို ဟောတာပဲ ... (မှန်ပါ) ဘုရား။
ပိဋကတ်သုံးပုံဆောင်ချည်း ဘဝများစွာဖြစ်ခဲ့တယ် သူဟာ ...
(မှန်ပါ)။ ဒါကြောင့် ခန္ဓာကိုယ်ထဲ ယောနိသော မနသိကာရနဲ့
နှလုံးမသွင်းလို့ရှိရင်မင်းရထားတာတွေအကုန်ဟာအမှတ်သညာ
သာ ဖြစ်တယ်၊ ပညာမဖြစ်ဘူးလို့ သေသေချာချာ ဟောတာပဲ
(မှန်ပါ)။ သဘောကျပလား (ကျပါပြီ) ဘုရား။

ဒါဖြင့် ဒကာ ဒကာမတို့ တို့အတွက်မှာဖြင့် သံသယကိုလဲ
ရှင်းပေးတာ ဒီဆရာပဲဆိုတာ ကိုကျေနပ်ပလား (ကျေနပ်ပါပြီ)။
သူပြောလူပြောစကားတွေ နားမယောင်ပါနဲ့၊ ဖျက်ပစ်ပါဆိုတာ
ကော ဒီဆရာက သေသေချာချာ ပြောနေတာပဲ (မှန်ပါ)။ ပြီးတော့
ရှင်မဟာကောဋ္ဌိကနဲ့ ရှင်သာရိပုတ္တရာတို့ကိုယ်တိုင် တရားနာပြီး
ကိုယ်တိုင် နှလုံးသွင်းခြင်းကြောင့် သူတို့ကိုယ်တိုင်ရပြီး သူတို့
ဖြစ်စဉ် အမှန်ပြောတာကိုလဲ ခင်ဗျားတို့ကို ဆရာဘုန်းကြီးက
မူလ ပဏ္ဏာသပါဠိတော် ထုတ်ပြောပြီ (မှန်ပါ) ဘုရား။

“ပေဋကောပဒေသ” ပါဠိတော် လာတာကိုလဲ ထုတ်ပြော
တဲ့အတွက် ခင်ဗျားတို့ကဘာမှမသိတဲ့လူက သူများပြောသံကြား

နဲ့ ဆင်ခြေလဲပြီး ကိုယ့်သံသယနဲ့ ကိုယ့်ကုက္ကုစ္ဆက ကိုယ့်ကို မနှိပ်စက်ပါစေနဲ့ဆိုတာ လေးလေးနက်နက်တားတယ်...(မှန်ပါ)။ မတားထိုက်ဘူးလား (တားထိုက်ပါတယ်)။ သဘောပါပြီနော်.. (ပါပါပြီဘုရား)။

ကိုင်း ... ဒါဖြင့် ဒကာ ဒကာမတို့ ဟောကြပါစို့တဲ့၊ ခင်ဗျားတို့ကိုယ်နဲ့လျှောက်ပတ်တဲ့ တရားကဖြင့် ပါရတော့မှာပဲ (မှန်ပါ)။ တရားဆိုတာလဲ နောက်ဆုံးပိတ်မှာ ဒကာ ဒကာမတို့ မှတ်လိုက် ပိဋကတ်သုံးပုံကို ကိုဝ အကျဉ်းချုံးလိုက်တယ်(မှန်ပါ)။ ပိဋကတ်သုံးပုံကို အကျဉ်းချုံးလိုက်ရင်ဖြင့် ဖြစ်ပျက်ပဲ ရှိတယ် (မှန်ပါ)။ သဘောကျပလား (ကျပါပြီဘုရား)။

ပိဋကတ်သုံးပုံကို အကျဉ်းချုံးလိုက်ရင် (ဖြစ်ပျက်ရှိပါတယ်)။ အဲ ... အနိစ္စပဲရှိတယ်၊ ဒုက္ခပဲရှိတယ်၊ အနတ္တပဲရှိတယ်၊ အနိစ္စလဲ ဖြစ်ပျက်ပဲ၊ ဒုက္ခလဲ ဖြစ်ပျက်ပဲ၊ အနတ္တလဲ ဖြစ်ပျက်ပဲ။

အဲဒီတော့ ပိဋကတ်သုံးပုံကို အကျဉ်းချုံးပြီးသကာလ စာတွေ့သင်တာ ဘယ်ကမ်းဘယ်သောင် ဘယ်ဆိပ်ကမ်းဆိုက်ချင်လို့လဲမေးရင် အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တဆိုက်ချင်လို့ သင်ကြတာ... (မှန်ပါ)။ သဘောကျပလား (ကျပါပြီဘုရား)။

ဒါကြောင့် ပိဋကတ်သုံးပုံ ချုံးလိုက်တော့ ဘယ်မှာ လမ်းဆုံးသွားပါလိမ့်...(ဖြစ်ပျက်မှာ လမ်းဆုံးပါတယ်)။ ဖြစ်ပျက်ဆိုတဲ့ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တမှာ လမ်းမဆုံးဘူးလား ... (ဆုံးပါတယ်)။ သဘောကျပလား ... (ကျပါပြီဘုရား)။

အဲဒီ ဖြစ်ပျက်ဟာလဲတဲ့ ဘယ်မှာ လမ်းဆုံးမလဲဆိုတော့ မပျက်တဲ့ဆီမှာ လမ်းဆုံးတယ်...(မှန်ပါ)။ ဖြစ်ပျက်ဟာ ပိဋကတ်သုံးပုံ၏အဆုံးက ဖြစ်ပျက်၊ ဖြစ်ပျက်၏အဆုံး နိဗ္ဗာန်ဆိုတဲ့ ဘယ်သူလုပ်လို့မှမဖြစ်၊ ဘယ်သူဖျက်လို့ မပျက်တဲ့ နိဗ္ဗာန်မှာ သွားပြီး

လမ်းဆုံးတယ် (မှန်ပါ)။ ဒါကော သဘောကျပလား... (ကျပါပြီ ဘုရား)။

ဒါလဲ အခုပြောတဲ့စကားနှစ်ခွန်းပဲ ရှိပါသေးတယ်။ ဒကာ ဒကာမတွေ အရေးမကြီးတာကို ကိုဝ တစ်ချက်မှ မပါဘူး ... (မှန်ပါ)။ ပိဋကတ်သုံးပုံကို အကျဉ်းချုံးလိုက်ရင် ဘာတွေ့သလဲ (ဖြစ်ပျက်ပါဘုရား)။

ပိဋကတ်သုံးပုံ၏ အဆီအနှစ်ထုတ်လိုက်တော့ ဖြစ်ပျက်ပဲ တွေ့ရတယ်(မှန်ပါ)။ အဲဒီ ဖြစ်ပျက်ကို တစ်ခါဖြစ်ပျက်သည်ကား ဆိုလို့ရှိရင် ဘယ်မှာ စခန်းသတ်မှာတုံးလို့ မေးလို့ရှိရင် မဖြစ် မပျက်တဲ့ဆီမှာ ဘာတုံး ... (စခန်းသတ်ပါမယ်)။ မဖြစ်မပျက်တဲ့ ဆီဆိုတာ ဘယ်သူလုပ်လို့မှ မဖြစ်တာက နိဗ္ဗာန်ပဲ ... (မှန်ပါ)။ ဘယ်သူဖျက်လို့မှ မပျက်တာ (နိဗ္ဗာန်ပါဘုရား)။

အဲ...မဖြစ်မပျက်တဲ့ နိဗ္ဗာန်မှာ လမ်းဆုံးတယ်ဆိုသဖြင့် ဪ... တို့သည် ဖြစ်ပျက်မြင်ကတည်းက ပိဋကတ်သုံးပုံ တို့အထဲရောက်ပြီဟ (မှန်ပါ)။ ဆိုနိုင်ကြပလား (ဆိုနိုင်ပါတယ် ဘုရား)။

ဖြစ်ပျက်မြင်ကတည်းက ... (ပိဋကတ်သုံးပုံ တို့အထဲ ရောက်ပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ပိဋကတ်သုံးပုံ ရောက်လာလို့ရှိရင် အဲဒီ ပိဋကတ် သုံးပုံကို ဒကာ ဒကာမတွေက အဆုံးလိုက်၊လိုက်၊ ဖြစ်ပျက် အဆုံးလိုက်၊လိုက် (မှန်ပါ)။ အဆုံးလိုက်တဲ့အခါကျတော့ အခု ဖြစ်ပျက်ကတော့ အကြောင်းဖြစ်လို့ အကျိုးဖြစ်ရရှာတယ်။ အကြောင်းပျက်လို့ ... (အကျိုးပျက်ရပါတယ်ဘုရား)။

ဪ... အခုဟာကတော့ဖြင့် အကြောင်းအကျိုးဆက်ပြီး သကာလ ဖြစ်ပျက်ဖြစ်ရတာ၊ နိဗ္ဗာန်ဆိုတဲ့ တရားက ဘယ်

အကြောင်းကမှ တည်ထောင်တာ မဟုတ်သောကြောင့်လဲ ဘယ်သူ့ကြောင့်မှ မဖြစ်တဲ့တရားဟာ ဘယ်သူက သွားဖျက်လို့ကော (မရပါဘုရား)။

အဲဒါကြောင့် ဖြစ်ပျက်က မဖြစ်မပျက်တဲ့ဆီ ရောက်ကြောင်း ကြိုးစားပါဆိုတဲ့ဥစ္စာကိုလဲ ပိဋကတ်သုံးပုံတတ်ပြီးသား ပုဂ္ဂိုလ်တွေကို အဲဒီအရောက်သွားပါဆိုတာကိုလဲ တိုက်တွန်းရပြန်တယ် (မှန်ပါ)။ သဘောပါပလား (ပါပါပြီဘုရား)။ အင်မတန်အရေးကြီးတဲ့အချက်တွေဆိုတာပေါ်ပလား (ပေါ်လာပါပြီဘုရား)။

ကိုင်း...ဒါဖြင့် ဒကာ ဒကာမတို့ မူလတရားကို ပြန်ပြီး သကာလ ကျုပ်တို့ အလုပ်ခွင်ထဲ သွင်းကြပါစို့ဆိုတော့ သိကြားမင်းနဲ့ မြတ်စွာဘုရားနဲ့ မေးကြ ဖြေကြတာတွေဟာ ဒကာ ဒကာမတွေ လိုရင်းတွေ ပြောနေတဲ့အတွက် အဲဒါ မပါသေးဘူးပေါ့ဗျာ ... (မှန်ပါ)။

သိကြားမင်းက “ကိတ္တာဝတာနုခေါ ဘန္တေ ဘိက္ခု တဏှာ သင်္ခယ ဝိမုတ္တော ဟောတိ” စသည်ဖြင့် ပါဠိကလေးနဲ့မေးလိုက်တယ်။ နိဗ္ဗာန်ကို အမြန်ဆုံးရောက်နိုင်တဲ့ တဏှာကုန်တဲ့တရားကို ဟောပါဘုရားတဲ့၊ နိဗ္ဗာန်ဟာ တဏှာကုန်မှ ရောက်ကြမှာကိုး (မှန်ပါ)။

အဲဒီတော့ နိဗ္ဗာန်ကို အမြန်ရောက်တဲ့တရား၊ တဏှာချုပ်တဲ့တရားကို တပည့်တော်အား ဟောပါဘုရားတဲ့၊ စင်စစ် အဲဒီတဏှာချုပ်တဲ့ နေရာဆိုတာ “ဓယဝယ” ကို လွန်ပါပြီတဲ့၊ သဘောကျပလား ... (ကျပါပြီဘုရား)။

တဏှာချုပ်တဲ့နေရာမှာ ဓယဝယ သဘောရှိသေးရဲ့လား (မရှိပါဘုရား)။ အဲ ... တဏှာချုပ်တဲ့နေရာမှာ ဓယဝယဆိုတဲ့ သဘော မရှိဘူး၊ ဓယဝယကတော့ ကျုပ်တို့ သင်္ခါရနယ်မှာသာ ရှိတယ် ... (မှန်ပါ)။

သင်္ခတကျတော့ ခယဝယရှိသေးရဲ့လား (မရှိပါဘုရား)၊
မရှိတော့ပါဘူး ဒကာ ဒကာမတို့၊ နိစ္စဓုဝသာ ရှိပါတော့တယ်၊
ခယဝယ မရှိဘူး ... (မှန်ပါ)။

အစ္စန္တနိဋ္ဌောတဲ့၊ စင်စစ် ခယဝယကို လွန်ခဲ့တဲ့ နိဗ္ဗာန်
အစ္စန္တော - ယောဂက္ခေမိ တဲ့၊ စင်စစ် ယောဂလေးပါးကို ကုန်
စေနိုင်တယ်ဆိုတော့ အာသဝနဲ့ ယောဂအတူတူပါပဲ...(မှန်ပါ
ဘုရား)။

စင်စစ် မြတ်သောအကျင့် မြဲတာ၊ မြတ်သောအကျင့် မြဲ
ဆိုတာ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး ခန္ဓာကိုယ်ထဲ ရောက်မှ ကျုပ်တို့မှာ တရား
ဟာ မြဲတယ်နော် ... (မှန်ပါ)။

နို့မဟုတ်လို့ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး မရောက်သေးလို့ရှိရင် ဒီဘဝ
မှာ ဥပမာမယ် ၁၅-နှစ်၊ ၁၆-နှစ်မှာ ဗုဒ္ဓဘာသာ ဒါပေမယ့် အနှစ်
၂၀ လောက်မှာ ဘာသာခြားဖြစ်သွားနိုင်သေးတယ်၊ မဂ္ဂင် ရှစ်ပါး
ဝမ်းထဲမရောက်သေးလို့ရှိရင် ... (မှန်ပါ)။

ဒါကြောင့် အစ္စန္တဗြဟ္မစာရီ...တဲ့၊ စင်စစ် တကယ်တမ်း
ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ ဒီတရားမြဲတာ အဲဒါကိုလဲ သူလိုချင်ပါတယ်..
တဲ့ ... (မှန်ပါ)။

သေဋ္ဌောဒေဝ မနုဿာနံ-တဲ့၊ နတ် လူတို့ထက် မြတ်တဲ့
တရားဆိုတာလဲ ဒကာ ဒကာမတွေကို နိဗ္ဗာန်လို့ မှတ်ထားလိုက်
ပါ ... (မှန်ပါ)။

နတ်တို့ထက်အဆပေါင်းများစွာ မြတ်တဲ့နိဗ္ဗာန်ကို တပည့်
တော် အမြန်လိုချင်ပါတယ်ဘုရား၊ တဏှာကုန်ပြီး သကာလံတဲ့
(မှန်ပါ)။

ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက “သဗ္ဗေ ဓမ္မာ နာလံ
အဘိနိဝေသာယ”လို့ ဟောလိုက်တယ်၊ အလုံးစုံ ခန္ဓာ အာယတန

ဇာတ်တို့ ရှိကြပါတယ်။ အဲဒါတွေကို တဏှာ၊ မာန၊ ဒိဋ္ဌိ မစွဲလမ်းလို့ ရှိရင်ရပါတယ်တဲ့။ သဘောကျပလား (ကျပါပြီဘုရား)။ ခန္ဓာ အာယတန ဇာတ်တွေကို တစ်ခုခုရှုထားပေါ့လေနော် ... (မှန်ပါ)။ အဲဒါ တဏှာ၊ မာန၊ ဒိဋ္ဌိ နောက်ကမလိုက်ရင် (ရပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒီရတာတွေဟာ အများသဘော ဟောတာတဲ့။ သေသေချာချာ ပြောရမယ်ဆိုလို့ရှိရင် ဝေဒနာသုံးပါးသာ လှည့်ရှုပါ ဒီမှာ နိဂုံးချုပ်တာပဲ ... (မှန်ပါ)။

ဒကာ ဒကာမတွေ သိကြားမင်းကို ဘယ်ဟာကို အရှုခိုင်းပါလိမ့် (ဝေဒနာသုံးပါးကို အရှုခိုင်းပါတယ်ဘုရား)။

ယံ ကိဉ္စိ ဝေဒနာနံ ဝေဒဟတိ၊ သုခံ ဝါ ဒုက္ခံ ဝါ အဒုက္ခ မသုခံ ဝါ။

သောတာသု အနိစ္စာနုပဿီ ဝိဟရတိ၊ ဝိရာဂါနုပဿီ ဝိဟရတိ၊ နိရောဓာနုပဿီ ဝိဟရတိ၊ ပဋိနိဿဂ္ဂါနုပဿီ ဝိဟရတိ။

ဒီတရားတွေကိုသာ ဒီဝေဒနာသုံးမျိုးကိုသာ လှည့်ရှုပြီး သကာလနေလို့ရှိရင် ... တောင့်တတဲ့တဏှာ သေသွားပါတယ်။ တောင့်တတဲ့ တဏှာသေလို့ရှိရင် “န စ ကိဉ္စိ လောကေ ဥပါဒိယတိ..တဲ့။ တဏှာသေရင် ဥပါဒါန် မလာဘူးကွ...တဲ့ (မှန်ပါ)။ သဘောကျပလား (ကျပါပြီဘုရား)။

န စ ကိဉ္စိ လောကေ ဥပါဒိယတိ = တစ်စုံတစ်ခုသော တရားမှ စွဲလမ်းခြင်းမရှိပါဘူး။ အဲဒီကျတော့ “ခဏာ ဇာတိ ဝုဿိတံ ဗြဟ္မစရိယံ” ဆိုတာ သေသေချာချာ ဖြစ်ပါတယ်လို့ ဝေဒနာသုံးပါးသာ လှည့်ပြီး ရှုပါလို့ သိကြားမင်းကို ဟောပြန်တယ် (မှန်ပါ)။ သဘောကျပလား (ကျပါပြီဘုရား)။

အဲဒီတော့ သိကြားမင်းမေးတာ တဏှာ အမြန်ကုန်ပြီး ဝယဝယ လွန်တဲ့ဆီ ရောက်ချင်တယ်ကိုး ... သူက ... (မှန်ပါ)။

ကိုင်း ... ဒါဖြင့် အလွယ်ကလေးပါပဲ။ ဝေဒနာသုံးပါးကို ပထမဦးစွာ ဝေဒနာသုံးပါး ရှိတယ်တဲ့။ ဒကာ ဒကာမတွေ နေ့တိုင်းလဲ ဟောနေလို့ သိပါတယ်နော် ... (မှန်ပါ)။

ဝေဒနာသုံးပါးကို ပထမရှေးဦးစွာ ဉာတပရိညာနဲ့ သိအောင်လုပ်ပါ။ နောက် တိရဏပရိညာနဲ့ ပွားပါ။ နောက် ပဟာနပရိညာ ဆိုတဲ့မဂ် ပေါ်အောင်လုပ်ပါ ... (မှန်ပါ)။

ဒါ သိကြားမင်းကို ဒကာ ဒကာမတို့ ဟောတယ်ဆိုတဲ့ ဥစ္စာ သဘောကျပလား ... (ကျပါပြီဘုရား)။

ဝေဒနာသုံးပါးကို သိမှုအရင်ရှိပစေ၊ နောက် ပွားမှု လုပ်ပါ။ သဘောကျပလား (ကျပါပြီ)။ နောက်ကျတော့ကိုပယ်မှု၊ ဝေဒနာနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ တဏှာကို အမြစ်နဲ့တကွ ပယ်မှုလုပ်ပါတဲ့... (မှန်ပါ)။ ဒါဖြင့် သိမှု၊ ပွားမှု၊ ပယ်မှုပေါ့ဗျာ ... (မှန်ပါ)။

ဝေဒနာသုံးပါးကို ရှေးဦးစွာတော့ဖြင့် ဘာလုပ်ရမတဲ့ (သိမှု လုပ်ရပါမယ်)၊ ဒုတိယအမှုက (ပွားမှုပါ)၊ တတိယအမှုက (ပယ်မှုပါဘုရား)။

အဲဒီ သုံးလက်နဲ့ လုပ်လို့ရှိရင် ရှေးဦးစွာ ပရိဇာနာတိနဲ့ အရင်လုပ်ပါတဲ့၊ သဘောကျပလား (ကျပါပြီဘုရား)။ ရှေးဦးစွာ ပိုင်းခြားပြီးသကာလ သိဖို့အရင်လုပ်စမ်းပါတဲ့၊ ဝေဒနာသုံးပါး ခွဲခြားပြီးသကာလ သိဖို့အရင်လုပ်စမ်းပါတဲ့ ... (မှန်ပါ)။

နောက်ကျတဲ့အခါကျလို့ရှိရင်ဖြင့် ပွားများတဲ့အလုပ် ဒုတိယ လုပ်လိုက်စမ်းပါတဲ့၊ ပွားများတဲ့အလုပ် ဒုတိယ လုပ်စမ်းပါတဲ့၊ ပွားများတဲ့အလုပ် လုပ်ရင်း မတ္တနဲ့ နောက်..ပယ်မှုအလုပ် ဖြစ်လာမှာပဲတဲ့ (မှန်ပါ)။ သဘောကျပလား (ကျပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် သိမှု၊ ပယ်မှု၊ ပွားမှုပေါ့လေ ... (မှန်ပါ)။ ဘယ်သူက ဘယ်သူ့ကို ဟောတယ်ဆိုတာ မောင်နိုင်ရိပ်မိပလား (ရိပ်မိပါပြီ ဘုရား)၊ ဘုရားက သိကြားကို ဟောတယ် ... (မှန်ပါ)။

အဲဒီတော့ ဘုရားကသိကြားဟောတာကို ထင်ထင်ရှားရှား သိနေတော့ ဘုန်းကြီးတို့ ဒကာ ဒကာမတွေ ၁-နံပါတ်က စ၊ ပြောမယ်၊ သိမှုက စ၊ ပြောမယ် ... (မှန်ပါ)။ သိမှုဟာ သိမှုပဲလို့ ဒကာ ဒကာမတွေ မှတ်ကြပါ။ သိမှုနဲ့ ပွားမှုနဲ့ မရောစေနဲ့ (မှန်ပါ)။

သိမှုဆိုတာကတော့ ကိုဝ သေသေချာချာမှတ် ကိုစံလှ သေသေချာချာမှတ် (မှန်ပါ)။ ချမ်းသာတယ်လို့ ပေါ်လာရင် ဪ ... ဒါ သုခဝေဒနာကိုးလို့ သိရင်တော်ပြီ ... (မှန်ပါ)။ ဒါ သိမှုပဲ (မှန်ပါ)။ ဆင်းရဲတာကလေးပေါ်လာရင် မောင်နိုင် (ဒုက္ခ ဝေဒနာလို့ သိရင် သိမှုပါဘုရား)။ ဆင်းရဲချမ်းသာကင်းတာ ကလေး တစ်ခုပေါ်လာရင် ... (ဥပေက္ခာဝေဒနာလို့ သိရင် သိမှုပါ ဘုရား)။

အဲ ... ကိုယ့်သန္တာန်မှာ တစ်ခါတလေ ဆင်းရဲတာလာ မယ် ကိုဝ ... (မှန်ပါ)။ တစ်ခါတလေကျတော့ ချမ်းသာတာကော (လာမှာပါဘုရား)။ တစ်ခါတလေ ချမ်းသာဆင်းရဲကင်းပြီး ကိုယ့် သဘောကလေးနေတဲ့အခါကော (လာမှာပါဘုရား)။

အဲဒီတော့ ဒီလာတဲ့ဥစ္စာကို ချမ်းသာတာလာရင် ဪ... ဒါ သုခဝေဒနာပဲလို့ သိထားရမယ် ... (မှန်ပါ)။ ဆင်းရဲတာလာ ရင် ... (ဒုက္ခဝေဒနာလို့ သိထားရပါမယ်ဘုရား)။ ချမ်းသာ ဆင်း ရဲ ကင်းတာကလေး လာရင်ကော (ဥပေက္ခာဝေဒနာလို့ သိရပါ မယ်ဘုရား)။

အဲဒါကတော့ ငါ ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး ဟော တာက သိမှုကိုဟောတဲ့ ဝေဒနာသိမှုကိုဟောတာ ... (မှန်ပါ)။ သဘောကျပလား (ကျပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် သိမှုမှာဖြင့် ဒကာ ဒကာမတွေ တစ်နေ့ကလဲ တစ်ခါပြောလို့ သုခဝေဒနာဆိုရင် ကိုယ်ပေါ်မှာလဲ သုခ ချမ်း

သာကလေး မပေါ်ဘူးလား ... (ပေါ်ပါတယ်ဘုရား)၊ ဝမ်းထဲမှာ ဝမ်းမြောက်တဲ့ သုခကလေး ... (ပေါ်ပါတယ်ဘုရား)။

ဪ ... သုခက နှစ်နေရာပေါ်တယ်ဆိုတော့ ပေါ်တဲ့ နေရာတိုင်း နေရာတိုင်း သိပေးပါ၊ ဪ ... ဒါဟာ ကိုယ်ပေါ် မှာ ပေါ်တဲ့သုခ၊ ဒါက ဝမ်းထဲမှာ ပေါ်တဲ့ သုခ၊ ဒီလိုတော့ သိ၊ သိပေးပါ (မှန်ပါ့ဘုရား)၊ ဒါက ကျင့်တာ မဟုတ်သေးဘူးတဲ့၊ ဉာတ - သိမှုပဲ ရှိသေးတယ် (မှန်ပါ့)။

ကောင်းပြီ ... ဒုက္ခကလေး ပေါ်လာပြန်တော့လဲ ကိုယ် ပေါ်မှာပဲ နာတယ်၊ ကိုက်တယ်၊ ခဲတယ်၊ ကျဉ်တယ်ဆိုတဲ့ ဆင်းရဲ လုံးကလေးမလာဘူးလား (လာပါတယ်ဘုရား)၊ ဒါလာရင် ဒုက္ခ ဝေဒနာလို့ သိပေး... (မှန်ပါ့)၊ ဝမ်းထဲလဲ မခံချင်တဲ့ စိတ်ကလေး မလာပေဘူးလား ... (လာပါတယ်ဘုရား)၊ မခံချင်တော့ ဝမ်းထဲ လဲ ဒုက္ခပေါ်တယ်လို့ မှတ်လိုက်ပေါ့ ... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဒါဖြင့် သုခကလဲ နှစ်နေရာ၊ ဒုက္ခကကော (နှစ်နေရာပါ ဘုရား)၊ ဥပေက္ခာကျတော့ ဒကာ ဒကာမတွေ သိထားတော့ မျက်လုံးထဲ မြင်ကာမျှမဟုတ် ဥပေက္ခာ၊ နားက ကြားကာမျှ မဟုတ် (ဥပေက္ခာပါဘုရား)၊ ကြားကာမျှမဟုတ် စိတ်ကလေးတွေ ဝေဒနာ ကလေးတွေပေါ့လေ၊ စိတ်နဲ့ ဝေဒနာနဲ့ တွဲလျက်ကြီး (မှန်ပါ့ ဘုရား)၊ နှာခေါင်းထဲမှာ နံကာမျှမဟုတ်လေး (ဥပေက္ခာဝေဒနာပါ ဘုရား)၊ လျှာပေါ်မှာ စားကာမျှမဟုတ်စိတ်ကလေး (ဥပေက္ခာပါ ဘုရား)၊ ဝမ်းထဲမှာလဲ ဒကာ ဒကာမတွေ ဥပေက္ခာ ဘယ်လိုများ ပေါ်ပါလိမ့်မတုံး ဆိုလို့ရှိရင်ဖြင့် ဒကာ ဒကာမတို့ စဉ်းစားကြည့် လေ၊ အားလုံးသော ပုဂ္ဂိုလ်တွေကို ဘယ်သူရှိသေးသလား၊ ဘယ် ဝါ ရှိသေးသလား စဉ်းစားတဲ့အခါ ရှိသေးတယ်၊ မရှိတော့ သူ မသိပေဘူးလား (သိပါတယ်ဘုရား)၊ ရှိ မရှိတာ သူသိချင်တာနဲ့

သူ့အတွက်ကို ခင်ဗျားတို့က သူ့အတွက်ကြောင့် စိတ်ဆင်းရဲတာ တော့ မဟုတ်ဘူး ... (မှန်ပါ့)ဘုရား။

သူ့အတွက်ကြောင့် ဝမ်းမြောက်တာကော ... (မဟုတ်ပါ ဘုရား)၊ ရှိမှ ရှိသေးသလား တွေးလိုက်တဲ့အခါ ဪ...ရှိသေး သားပဲ (မှန်ပါ)၊ ရှိသေးသားပဲဆိုတဲ့ဥစ္စာ အဲဒီ ရှိသေးသားပဲဟာ ဥပေက္ခာပဲ (မှန်ပါ)၊ ဒါ ... ဝမ်းသာဝမ်းနည်းပါသေးသလား (မပါ၊ပါဘုရား)၊ မပါဘူး၊ ရှိမရှိတွေးတာကိုး ..(မှန်ပါ)၊သဘော ကျပလား ... (မှန်ပါ)။

အိမ်မှာရှိတဲ့ ပစ္စည်းတွေလဲ ရှိမရှိတွေးကြည့်၊ ဒါ ... ဘာပါ လိမ့် ... (ဥပေက္ခာပါဘုရား)။

ဥပေက္ခာပဲဆိုတာ ဒကာ ဒကာမတွေ ရှိ မရှိ တွေးတော သည်ကားလို့ ဆိုရင်ဖြင့် လိုချင်လို့ တွေးတဲ့သဘောမျိုးလဲမဟုတ် ဘူး...(မှန်ပါ)၊ သဘောကျပလား ... (ကျပါပြီဘုရား)။

ကြောင့်ကြလို့ တွေးတဲ့သဘောမျိုးလဲ မဟုတ်ဘူး ... (မဟုတ်ပါဘုရား)၊ ဒီဥစ္စာဟာ ရှိသေး မရှိသေး သိချင်တာ တစ်ခု ရှိတာပဲ...(မှန်ပါ)၊ အဲဒါကျတော့ ဘယ်နှယ်ဆိုပါ့မလဲ ..(ဥပေက္ခာ ပါဘုရား)။

အဲဒီ တွေးလုံးကလေးတွေ ဥပေက္ခာလို့ မှတ်ထားလိုက် တော့ ဝမ်းထဲလဲ ဥပေက္ခာပေါ်တယ်ဆိုတာ မသေချာဘူးလား (သေချာပါတယ်ဘုရား)။

အဲ..လမ်းများသွားတော့ သာပြီး ထင်ရှားသေးတယ် ဒကာ ဒကာမတို့၊ သစ်ပင်တွေများ မြင်သွားလိုက်တာ မြင်ကာမျှ မတ္တ ဥပေက္ခာတွေကော (မှန်ပါ)၊ ဘာပင် ညာပင်လို့ကော မသိ ဘူးလား ... (သိပါတယ်ဘုရား)၊ အဲ ... သိကာမျှမတ္တတွေလဲ ဥပေက္ခာလို့မှတ် ... (မှန်ပါ)။

ဒီသိခြင်းကြောင့် ခင်ဗျားတို့ အိမ်ယူချင်တဲ့ လောဘကော
ပါရဲ့လား (မပါပါဘုရား)၊ ဒီသစ်ပင် မြင်ရတာ ကျုပ်ဖြင့် စိတ်ကို
ပျက်သွားတာပဲကော လာရဲ့လား (မလာပါဘုရား)။

အဲ ... ဒါဖြင့် မြင်တယ်၊ သိတယ်ဆိုတာ မြင်ကာမျှ မတ္တ
သိကာမျှမတ္တကလေးဟာ ဥပေက္ခာချည်း မှတ်ထားပါဆိုတော့
၁-နံပါတ်အတွက်ဟာ အောင်မြင်ပြီလို့မှတ်ပါ...(မှန်ပါ)၊ သဘော
ကျပြီလား ... (ကျပါပြီဘုရား)။

၁-နံပါတ်က ဘာတုံး (အောင်မြင်သွားပါပြီ)၊ ဝေဒနာပေါ်
တိုင်း ပေါ်တိုင်း သိလို့ရှိရင်ဖြင့် ဉာတပရိညာစခန်းဖြင့် အောင်
မြင်ပါပြီ...(မှန်ပါ)၊ သဘောကျပလား...(ကျပါပြီဘုရား)။

ကဲ...ဒါဖြင့် ဒကာ ဒကာမတို့ သိမှုပြီးတော့ ဘာတဲ့ ...
(ပွားမှုပါဘုရား)။

ဘုရားက သိကြားကိုဟောနေတဲ့အတွက် ဒကာ ဒကာမ
တို့ ၁-နံပါတ်ဖြင့် ဘုန်းကြီးတို့ပြောလိုပဲ နှစ်ရက်သုံးရက်လဲ
ရှိပါပြီ၊ ရှင်းလောက်ပါပြီနော်...(မှန်ပါ)။

ကဲ...ဒါဖြင့် ဒကာ ဒကာမတို့ ပွားမှုအလုပ် လုပ်ကြပါစို့
(မှန်ပါ)၊ ဉာတပရိညာပြီးရင် တိရဏပရိညာ၊ တိရဏပရိညာ
ဆိုတာကတော့ ဝေဒနာမတွေ့ရဘူး (မှန်ပါ)၊ ဉာတပရိညာက
ဝေဒနာတွေ့ရမယ် (မှန်ပါ)၊ ပွားတဲ့အချိန်ကျတော့ (မတွေ့ရပါ
ဘုရား)။

ပွားတဲ့အချိန်ကျတော့ ဘာဖြစ်လို့ မတွေ့ရသတုံးဆိုတော့
ပွားတယ်ဆိုတာက ဒကာ ဒကာမတွေ နေ့တိုင်းပြောနေတဲ့ မဂ္ဂင်
ငါးပါး ... (မှန်ပါ)။

ပွားတယ်ဆိုတာ ဘာနဲ့ပွားသတုံး (မဂ္ဂင်ငါးပါးနဲ့ ပွားပါ
တယ်ဘုရား)၊ မဂ္ဂင်ငါးပါးနဲ့ပွားတယ်၊ ကိုဝတို့ ကိုစံလှတို့ ရိပ်မိ
ပလား ... (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

အဲဒီတော့ ပွားတဲ့အချိန်နဲ့ သိတဲ့အချိန်ဟာ တခြားစီလို မှတ်ပါ (မှန်ပါ)။ ပွားတဲ့အချိန်သည်ကားလို့ဆိုရင် ခုနက်က ဉာတ ပရိညာကို သေသေချာချာ ရှင်းရှင်းလင်းလင်း ပြောလို့ရှိရင် ဒကာ ဒကာမတို့ ဉာတပရိညာဟာ ဘာပါလိမ့်မတုံးဆိုတော့ ဉာတ ပရိညာဟာ ခင်ဗျားတို့ တရားနာလို့ စာတတ်တာပဲ ရှိသေးတယ်။ သိမှုပဲ ... (မှန်ပါ)။

တရားနာလို့ စာတတ်တာ ဉာတပရိညာလို့ မှတ်လိုက်ပါ (မှန်ပါ)။ ပွားမှုအလုပ်သည်ကား နှလုံးသွင်းမှန်တော့မည်မှတ် (မှန်ပါ)။

ပွားမှုအလုပ်က ဘာတုံး (နှလုံးသွင်းမှန်ပါတယ်ဘုရား)။ ဒါဖြင့် သိမှုသည် ဒကာ ဒကာမတို့ တရားနာမှုပါပဲ။ တရားနာ လို့ပဲ သိကြတာပေါ့ဗျာ (မှန်ပါ)။ တရားမနာရင် သိပါ့မလား (မသိပါဘုရား)။

အဲဒါကြောင့် သိမှုအလုပ်နဲ့ တစ်ထပ်တည်းသွားပြီ (မှန် ပါ)။ ရှင်းပြီနော်... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ကောင်းပြီ...ဒါဖြင့် ရှေ့ဆက်လက်ပြီးသကာလ သွား တော့ ပွားမှုအလုပ်ဆိုပါတော့ ခုနက်က ကိုဝတို့၊ ကိုစံလှတို့ ဝေဒနာ မတွေ့ပေဘူးလား (တွေ့ပါတယ်ဘုရား)။ ပွားတဲ့အခါကျတော့ တစ်ခုက တစ်ခု ပွားရတော့မှာကိုး (မှန်ပါ)။ ဒီတစ်ခုကို တစ်ခုနဲ့ ပွားရမယ် ... (မှန်ပါ)။ သဘောကျပလား ... (ကျပါပြီဘုရား)။

ရှေ့တစ်ခုကို နောက်က ပွားမှုတစ်ခု မလိုက်ရဘူးလား (လိုက်ရပါတယ်ဘုရား)။ ပွားမှုနဲ့ ရှုမှု အတူတူပဲနော် ..(မှန်ပါ)။ သို့သော် တိရဏပရိညာဟာ ဘာဝေတဗ္ဗကိစ္စဆိုလို့ ပွားမှုနဲ့ သုံး တာပါ။ စင်စစ်တော့ ရှုမှုပါပဲ (မှန်ပါ)။ သဘောပါကြပလား (ပါပါပြီဘုရား)။ ပွားမှုနဲ့ ရှုမှုဟာ အတူတူပဲလို့ ဆုံးဖြတ်ချက် ချပါ ... (မှန်ပါ)။

ကောင်းပြီ ... ဒါဖြင့် ခန္ဓာထဲမှာ နှစ်စိတ်ပြိုင်မပေါ်နိုင်လို့ နှစ်ဝေဒနာ ပြိုင်မပေါ်ဘူးဆိုတာလဲ သဘောကျပါ (မှန်ပါ)။ အရှင်ကလဲ ဝေဒနာ၊ ရှုဉာဏ်ကလဲ (ဝေဒနာပါဘုရား)၊ ဝေဒနာဟာ ဒီမှာလဲ ရှိတာပဲ။ သဘောကျပလား ... (ကျပါပြီဘုရား)။

အဲဒီတော့ ဘယ်မှာ ဒီဥစ္စာ ဝေဒနာမပြိုင်ဘူးလို့ ဟောခဲ့သတုံးဆိုတော့ ရှင်သာရိပုတ္တရာရဲ့တူ ဒီဃနုခကို ဝေဒနာမပြုနိုင်ပုံကို သေသေချာချာ ဘုရားကိုယ်တော်တိုင် ဖွင့်ဟောတော်မူခဲ့တယ် ... (မှန်ပါ)။

ရှေးက ဝက်ကြီးတူးထားတဲ့ သူကရေတဆိုတဲ့ ဂူကြီးထဲမှာ ရှင်သာရိပုတ္တရာကလဲ မောင်နိုင်ရေ ... ရှင်အဿဇိဆီမှာ သောတာပန်တည်ပြီး ဘုရားဆီ ရောက်သွားတယ်(မှန်ပါ)။ ဘုရားဆီရောက်သွားတဲ့အခါကျတော့ ဘုရားက အဲဒီဂူကြီးထဲ နေ့လယ်အေးပါတယ်ဆိုပြီးသကာလ သွားနေတော့ ရှင်သာရိပုတ္တရာက နောက်က ယပ်ကလေးခတ်ပြီးနေတယ်။ ဒီဃနုခဆိုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်က ရှင်သာရိပုတ္တရာရဲ့တူ ... (မှန်ပါ)။

ငါ့ဦးကြီးလဲ ရှင်ကြီးဂေါတမနောက် လိုက်သွားတာ ဘာများ ဖြစ်တယ်လို့ မသိရဘူး။ ဘာသံမှလဲ မကြားဘူး။ သတင်းမေးပြီးလိုက်ဦးမှ တော်မယ်ဆိုပြီး လိုက်လာတာ အဲဒီဂူကြီးထဲမှာ ရှင်သာရိပုတ္တရာက ယပ်ခတ်ပြီး ဘုရားကထိုင်ပြီး သီတင်းသုံးနေတာကို တွေ့တယ်။ တွေ့တဲ့အချိန်ကျတော့ သူ့ကို ဒီပြင်တရားကို မင်း မရှုပါနဲ့ကွာ။ ဒီဃနုခဆိုပြီးသကာလ ဝေဒနာကို လှည့်ဟောတယ်။ ဒီဃနုခကို ဝေဒနာတရား ဟောတာပဲ (မှန်ပါ) ဘုရား)။

ဝေဒနာဟာကွာ ... မင်းမှတ်ထားဆိုပြီး ဒီဘက်မှာ အရှင်ဝေဒနာ ရှိနေလို့ရှိရင် ရှုဉာဏ်ဝေဒနာ မပေါ်ဘူးတဲ့ (မှန်ပါ)။ သဘောကျပလား (ပါပြီဘုရား)။

အရှင်ဝေဒနာ ချုပ်သွားရင်ကော ... (ရှုဉာဏ်ဝေဒနာ ပေါ်ပါတယ်)၊ သဘောကျပလား (ကျပါပြီဘုရား)၊ အရှင် ဝေဒနာ မချုပ်သေးရင် (ရှုဉာဏ်ဝေဒနာ မပေါ်နိုင်ပါဘူးဘုရား)၊ ဝေဒနာ ဟာ တစ်ခုတစ်ခုသာ ပေါ်တယ်၊ သုခပေါ်ရင် ဒုက္ခမပေါ်ဘူး၊ ဒုက္ခပေါ်ရင် သုခမပေါ်ဘူး၊ သဘောကျပလား (ကျပါပြီဘုရား)။

အဲဒီတော့ ဒကာ ဒကာမတို့ ဒီကဒုက္ခပေါ်နေတယ်၊ ဒီက သုခနဲ့ရှုရမှာ ဖြစ်နေတော့ သုခနဲ့ဒုက္ခ ပြိုင်ကောင်းရဲ့လား ... (မပြိုင်ကောင်းပါဘုရား)။

မဂ်ဆိုတာသုခချည်းမှတ်ပါ (မှန်ပါ)၊ မဂ်သောမနဿတွေ နော် (မှန်ပါ)၊ အဲဒီတော့ ဒီက ဒုက္ခဝေဒနာကို ရှုရမယ်ဆိုတော့ ဒုက္ခနဲ့ သုခ ပြိုင်ပေါ်နိုင်ပါ့မလား (မပေါ်နိုင်ပါဘုရား)၊ မပေါ်နိုင်တာကိုလဲ ဒီဃနဓကို ဘုရားက သေသေချာချာဟောတယ် (မှန်ပါ)၊ သဘောကျပလား (ကျပါပြီဘုရား)။

နောက်တော့ သဘောနဲ့တကွ အသေးစိတ် ဘုန်းကြီးရင်း ပြပါ့မယ် (မှန်ပါ)၊ အဲဒီကဲ့သို့ ဟောရင်းမတ္တနဲ့ ဝေဒနာတွေ ရှိပြီး သကာလ ပွားများတဲ့အချိန်ကျတော့ဝေဒနာမတွေ့စေနဲ့ ခယဝယ ဆိုတဲ့ ဖြစ်ပျက်တွေပစေ ... (မှန်ပါ)။

ပွားများတဲ့အချိန် ဘာတွေမလဲ (ခယဝယတွေ့ရပါမယ်)၊ အဲ ... အပျက်ကို တွေ့ရမယ်နော် (မှန်ပါ)၊ ဘာကြောင့်တုံးဆိုတော့ ဒီက ဒုက္ခဆိုတော့ ဒီကရှုတာက သုခဖြစ်နေတော့ သုခနဲ့ ဒုက္ခ ပြိုင်ကောင်းရဲ့လား (မပြိုင်ကောင်းပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် တစ်ခုချုပ်ပြီးမှ တစ်ခုဖြစ်ရမယ်ဆိုတော့ ဒီတစ်ခုက ခယဝယဖြစ်ရမယ် ... (မှန်ပါ)၊ ဒါက ခယဝယမြင်တဲ့တရား ဖြစ်ရမယ် ... (မှန်ပါ)၊ သဘောပါကြပလား ... (ပါပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ရှေ့က ခယဝယ၊ နောက် .. (ခယဝယမြင်တဲ့ဉာဏ် ပါဘုရား)၊ အဲ ... ခယဝယမြင်တဲ့ဉာဏ်ဆိုတော့ မဂ္ဂင်မဖြစ်ဘူး လား (ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား)၊ သဘောပါကြပလား ... (ပါပါပြီ ဘုရား)၊ ဝေဒနာမပြိုင်တာကော သေချာပလား ... (သေချာပါပြီ ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ပွားများတဲ့အချိန် ဝေဒနာမတွေ့စေနဲ့လို့ အတိ အလင်း ဆုံးဖြတ်ချက် ချပေးလိုက်တယ် (မှန်ပါ)၊ ပွားများတဲ့ အချိန်မှာ (ဝေဒနာ မတွေ့ရပါဘုရား)၊ ဘာတွေ့ရမတုံး (ခယဝယ တွေ့ရမှာပါဘုရား)။

အဲ..ခယဝယတွေ့ရမယ်၊ ခယ-က ကုန်တာ၊ ဝယ-က ပျက်တာ၊ ဝါစာသိလိမ္မစကားချောအောင် တွဲခေါ်တာ၊ စင်စစ် ပျောက်ပြီးသားကို တွေ့ရမယ်၊ ပျောက်ပြီလို့ သိရမယ်၊ ဒီကပျက် ပြီလို့ သိရမယ်...(မှန်ပါ)၊ သဘောကျပလား (ကျပါပြီဘုရား)။

ကောင်းပြီ...ဤကဲ့သို့ ဒကာ ဒကာမတွေသန္တာန်၌ ဒီကဲ့ သို့ အသိသည်ကား လို့ ဆိုလို့ရှိရင်ဖြင့် ဝေဒနာတွေ့တာလား၊ ဝေဒနာတို့၏ ပျောက်ပျက်မှုကို တွေ့တာလား (ပျောက်ပျက်မှုကို တွေ့တာပါ)၊ အဲ...ပျောက်ပျက်မှုတွေကို တွေ့တယ်ဆိုတော့ ဒီက ပျောက်ပျက်မှု၊ ဒီကသိမှု...(မှန်ပါ)၊ သဘောကျပလား (ကျပါပြီ ဘုရား)။

ရှေ့ပိုင်းက ဘာတုံး (ပျောက်ပျက်မှုပါ)၊ နောက်ပိုင်းက (သိမှုပါ)၊ ဒါဖြင့် ဟေ့...ဒီအသိ မင်းဘာသိနေတာတုံးလို့ သူ့ကို နာမည်တပ်မေးစမ်း၊ မင်း ဝေဒနာသိတာလား၊ ဘာသိတာတုံး (ပျောက်ပျက်တာ သိတာပါဘုရား)။

ပျောက်ပျက်တာ သူသိတယ်၊ ဉာတပရိညာတုန်းကတော့ ဝေဒနာသိတယ် ...(မှန်ပါ)၊ ပွားများတဲ့အချိန်ကျတော့ ...(ပျောက် ပျက်တာ သိပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒါကြောင့် ပရိညာသုံးပါ အင်္ဂုတ္တိုရ်မှာ သေသေချာချာ
ဟောတယ် ... (မှန်ပါ)၊ သဘောပါကြပလား...(ပါပါပြီဘုရား)။

အဲဒီတော့ ဝိပဿနာမှာ ဤမျှလောက် ခြားခြားနားနား
သိရှိထားလို့ရှိရင်ဖြင့် ဒကာ ဒကာမတို့ ဘယ်နည်းနဲ့မှ မပေါက်
ရောက် မရှိဘူးဆိုတာဖြင့် ဆုံးဖြတ်ချက်ချပါ (မှန်ပါ)။

ပေါက်ရောက်လိမ့်မယ်လို့ တရားကိုလဲ ဆက်နာ၊ သူ့
မနာလို့ရှိရင် မဖြစ်ဘူး...(မှန်ပါ)၊ တရားလဲ ဆက်နာ၊ လုပ်လဲ
လုပ် သဘောကျပလား ... (ကျပါပြီဘုရား)။

တရားလဲနာ၊ လုပ်လဲလုပ်ရမယ်ဆိုတာ ကိုဝ...ခုနင်က
ပါဠိတော်မှာ မပါခဲ့သေးဘူးလား (ပါပါတယ်ဘုရား)၊ အေး...
စူဠဝေဒလ္လသုတ်မှာ သေသေချာချာ ဟောပါတယ်(မှန်ပါ)ဘုရား)။

ကိုင်း...ဒါဖြင့် ဒကာ ဒကာမတို့ ပွားများတဲ့အချိန်မှာ
ဝေဒနာနှစ်ခု ပြိုင်သလား၊ မပြိုင်ဘူးလား (မပြိုင်ပါဘုရား)၊ သူ
သည်ကားလို့ဆိုရင် ဘာနဲ့ ပြိုင်နေပါသတဲ့ဆိုရင် အပျက်နဲ့
မဂ်နဲ့သာ ပြိုင်တယ် (မှန်ပါ)ဘုရား)၊ သဘောကျပလား (ကျပါ
ပြီဘုရား)။

ဒီဟာ အပျက်ဆိုတာလဲ ပျက်ဆဲမတွေ့ဘူးနော်၊ ပျက်ပြီးနဲ့
မဂ်နဲ့ သွားတွေ့တယ် (မှန်ပါ)။

ဘာနဲ့သွားတွေ့ပါလိမ့် (ပျက်ပြီးနဲ့ မဂ်နဲ့ သွားတွေ့ပါ
တယ်ဘုရား)၊ အဲ...ပျက်ပြီးနဲ့ မဂ်နဲ့ သွားတွေ့တဲ့အခါကျလို့ရှိ
ရင်ဖြင့် ဒကာ ဒကာမတို့ပျက်ပြီးက အနိစ္စဆိုလဲ ဟုတ်တာပဲ၊
ဒုက္ခဆိုလဲ (ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား)၊ အနတ္တဆိုလဲ...(ဟုတ်ပါတယ်
ဘုရား)။

ဟာ ဒါဖြင့် ဒကာ ဒကာမတို့ နှလုံးသွင်းမှန်...(မှန်ပါ)၊
ဒီက အခုမဂ်နဲ့ နှလုံးသွင်းကိုး ... (မှန်ပါ)၊ သဘောကျပလား
(ကျပါပြီဘုရား)။

မဂ္ဂင်ငါးပါးက ဘာပါလိမ့် (နှလုံးသွင်းပါဘုရား)၊ နှလုံးသွင်းပဲ...တဲ့၊ သူ နှလုံးသွင်းလိုက်တာ အပျက်ရှိလို့ အပျက်ပဲ နှလုံးသွင်းမိတယ်၊ အပျောက်ရှိလို့ အပျောက်ပဲ နှလုံးသွင်းမိတယ် (မှန်ပါ)၊ နှလုံးသွင်း မမှန်ဘူးလား ... (မှန်ပါတယ်ဘုရား)။

အဲ မှန်ရင် ဒကာ ဒကာမတို့ ခုနင်က ဝေဒနာကိုလဲ ဟောထားတယ်၊ ဉာတပရိညာနဲ့ ဟောထားတယ်၊ ဝေဒနာရှိမှန်းကိုလဲ ခင်ဗျားတို့သိတယ် ... (မှန်ပါ)။

နှလုံးသွင်းလိုက်တဲ့အခါကျတော့ ဝေဒနာတို့၏ အပျက်နဲ့ မဂ်နဲ့လဲ အပျက်ရှိလို့ အပျက်သိနဲ့သွားပြီးကိုက်တဲ့အခါကျလို့ ရှိရင်ဖြင့် ဒါဟာ သောတာပန် တည်ရမယ်ဆိုတဲ့ဥစ္စာ ဘာမှ ငြင်းနေဖို့ မလိုတော့ဘူး ... (မှန်ပါ)၊ လိုသေးရဲ့လား (မလိုပါဘုရား)။

အင်မတန် အဖိုးတန်သွားပြီ ဒကာ ဒကာမတို့ (မှန်ပါ)၊ အင်မတန် အဖိုးတန်သွားပြီဆိုတဲ့ဥစ္စာဖြင့် လေးလေးနက်နက်ပဲ မှတ်သားရလိမ့်မယ် ... (မှန်ပါ)၊ မောင်နိုင် သဘောကျပလား (ကျပါပြီဘုရား)။

ကဲ...ဒါဖြင့် တိရဏပရိညာပွားများရမည်ဆိုသဖြင့် ဒကာ ဒကာမတို့ အပျက်နဲ့မဂ်နဲ့ကိုက်အောင်သာ လျှောက်လုပ်ပြနေပါ (မှန်ပါ)၊ ဝေဒနာသုံးပါးကဖြင့် အပျက်တွေချည်း မပြပေဘူးလား (ပြပါတယ်ဘုရား)။

အပျက်တွေ ပြတိုင်းပြတိုင်း ဒကာ ဒကာမတွေက ဒီက နှလုံးသွင်းကလဲ အပျက်ကိုပဲ သိသိပေးစမ်း (မှန်ပါ)၊ သဘောကျပလား (ကျပါပြီဘုရား)။

ဘယ်လိုလုပ်ရမတုံး ... (အပျက်ကို သိ၊ သိပေးရပါမယ် ဘုရား)၊ အပျက်ကိုပဲ ဒကာ ဒကာမတို့ သိ၊ သိပေးပြီးလိုက်တဲ့ အခါကျလို့ရှိရင်ဖြင့် အပျက်မဂ်၊ အပျက်မဂ်ဆိုပြီး သွားလိုက်စမ်း

ပါ (မှန်ပါ)။ အဲဒါ နှလုံးသွင်း ဘယ်နှယ်နေသတုံး ... (မှန်ပါတယ်ဘုရား)။

မှန်ပြီ...တဲ့၊ အပျက်ရှိလို့ အပျက်သိတယ်၊ အပျက်ရှိနဲ့ အပျက်သိတာ သွားကိုက်တယ်...(မှန်ပါ)။ မကိုက်ဘူးလား... (ကိုက်ပါတယ်ဘုရား)၊ ဒါဖြင့် ဒါကို ဘယ်နှယ်ဆိုကြမယ် ... (နှလုံးသွင်းမှန်ပါတုရား)။

ဟာ..ဒါဖြင့် တရားနာလို့လဲ ဝေဒနာမှန်းသိခဲ့ပြီ၊ မဟုတ်ဘူးလား (မှန်ပါ)။ တရားနာလို့လဲ ဝေဒနာမှန်း သိခဲ့ပြီ၊ ဝေဒနာဟာ ကိုယ့်စရိုက်နဲ့ လျော်တယ်ထားပါတော့ လျော်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်မှာ နော် (မှန်ပါ)။ နှလုံးသွင်းကကော (မှန်ပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒကာ ဒကာမတို့ ကိုယ်နဲ့လျောက်ပတ်တဲ့ တရားလဲ နာမှု၊ နှလုံးသွင်းကလဲ အပျက်ရှိလို့ အပျက်သိမှုဆိုလို့ရှိရင် ဒီပုဂ္ဂိုလ် သောတာပန်တည်ရမယ် သဘောကျပလား (ကျပါပြီ ဘုရား)။

ကောင်းပြီ ဒါဖြင့် ဒကာ ဒကာမတို့ သိကြားမင်းကို အခု ပွားများရမယ်ဆိုတဲ့ဥစ္စာကော မဟောဘူးလား ... (ဟောပါတယ် ဘုရား)။

ကိုင်း ... အခု ပွားများလိုက်တဲ့အခါကျတော့ ဝေဒနာသုံးပါးပဲ တွေ့နေသလား၊ အပျက်တွေချည်းပဲ တွေ့နေသလား (အပျက်တွေချည်းပဲ တွေ့နေပါတယ်ဘုရား)။

အပျက်တွေချည်း တွေ့နေလို့ရှိရင် ဒကာ ဒကာမတို့ ရိုးရိုး ပြောကြပါစို့ဆိုရင် အပျက်တွေ့လို့ရှိရင် ဉာဏ် ၃ ဉာဏ် တစ်ခါတည်း ဝင်လာတယ်နော် (မှန်ပါ)။

အပျက်တွေ့လို့ရှိရင် သမ္မသနဉာဏ်လဲ ဝင်တာပဲ၊ ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ်လဲ ဝင်တာပဲ၊ အပျက်တွေ့ပေါ့၊ ဘင်္ဂဉာဏ်လဲ ဝင်နေတာပဲ (မှန်ပါ)။

ဒါကြောင့် ဒီသုံးခုကိုပေါင်းပြီးသကာလ ဘုရားက အဲဒါ ယထာဘူတဉာဏ် ရတာပါပဲတဲ့ ... (မှန်ပါ)။ သဘောကျပလား (ကျပါပြီဘုရား)။

အပျက်နဲ့မဂ်နဲ့ တွေ့လို့ရှိရင် ဘာဉာဏ်ရသလဲ (ယထာ ဘူတဉာဏ် ရပါတယ်ဘုရား)။ အဲဒီ ယထာဘူတဉာဏ်ကို ဖြန့် လိုက်လို့ရှိရင် ဆိုင်းဘုတ်ဆွဲချင်လို့ရှိရင် သမ္မသနဉာဏ်ဆိုတာ လဲ သူပဲ (မှန်ပါ)။ ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ်ဆိုတာလဲ (သူပါပဲ)။ ဘင်္ဂ ဉာဏ်ဆိုတာကော (သူပါပဲဘုရား)။

အဲ...ဘင်္ဂဉာဏ်ထဲမှာ ကျန်တာတွေ အကုန်ဝင်လာတယ် ဆိုသဖြင့် အဲဒီသုံးခုကို ပေါင်းခေါ်လိုက်လို့ရှိရင် ယထာဘူတ ဉာဏ်လို့ ခေါ်လိုက် (မှန်ပါ)။ ရှင်းပလား ... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဉာဏ်သုံးခု ပေါင်းခေါ်လိုက်တော့ ဘာတဲ့ (ယထာဘူတ ဉာဏ်ပါဘုရား)။ ရိပ်မိပလား (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။ အဲဒါကြောင့် သမ္မသနဉာဏ်ဆိုတာလဲ အပျက်သုံးသပ်တာပါပဲ။ ဥဒယဗ္ဗယ ဆိုတာ အဖြစ်နဲ့အပျက်ဆိုတာလဲ ဒါပဲကွ။ နောက်ဆုံးပိတ် တစ်နေ့ ကျတော့ အပျက်ချည်းမြင်ပါတယ်ဆိုတာသေသေချာချာမှန်တာ နာမ်ရပ်တရားမှာ (မှန်ပါ)။ သဘောကျပလား (ကျပါပြီဘုရား)။

အဲဒါကြောင့် ဒီဉာဏ်ကို ပေါင်းခေါ်ရင် ဘယ့်နယ်ခေါ် မယ် (ယထာဘူတဉာဏ်ပါ) ဖြန့်ခေါ်ရင် သမ္မသန၊ ဥဒယဗ္ဗယ၊ ဘင်္ဂလို့ခေါ် (မှန်ပါ)။

အဲ...ခင်ဗျားတို့ကတော့ အပျက်မြင်လို့ရှိရင် ယထာဘူတ ဉာဏ်တစ်လုံးတည်း မှတ်လိုက်လဲ ပြီးတာပဲ (မှန်ပါ)။ သဘော ကျပလား (ကျပါပြီဘုရား)။ ပေါင်းတာနဲ့ စိတ်တာကတော့ မထူး ပါဘူး၊ ရှင်းပလား (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ကိုင်း...ဒါဖြင့် ဒကာဒကာမတို့ ဒီလို အပျက်ချည်းမြင်နေရာက နေပြီးသကာလ ဒကာဒကာမတွေက ရှုဖန်မများပေဘူးလား (များပါတယ်ဘုရား)၊ သူက တိရဏပရိညာကို...ပွားရမှာကိုး (မှန်ပါ)။

တိရဏပရိညာဆိုတော့ ပွားမှုများများ လုပ်ရမယ်ဆိုတဲ့ အလုပ်ကတော့ ကိုဝတို့၊ ကိုစံလှတို့၊ လျှော့လို့ရပါ့မလား... (မရပါဘုရား)၊ ပွားများရမယ် သူ့ဘာဝေတဗ္ဗကိစ္စကိုး...(မှန်ပါ)။

အဲဒီလို ပွားများတဲ့အခါကျလို့ရှိရင် ဒကာ ဒကာမတွေ သည်ကားလို့ဆိုလို့ရှိရင်ဖြင့် ဒီဟာကြီးကို ဩော်...အပျက်ချည်းမြင်နေရတော့ အိမ်ရှေ့ မသာတွေချည်း ထမ်းသွားတော့ မကြည့်ချင်သလို ဒီမှာလဲ အပျက်ချည်းမြင်နေရတော့ ကြည့်ချင်သေးရဲ့လား ... (မကြည့်ချင်ပါဘုရား)၊ မကြည့်ချင်တော့ ဘုန်းကြီးက အရင်ပြောတယ်၊ နိဗ္ဗိန္ဒဉာဏ်လို့ မပြောဘူးလား (ပြောပါတယ်ဘုရား)။

မကြည့်ချင်အောင် မုန်းလာတာ ဘာတုံး (နိဗ္ဗိန္ဒဉာဏ်ပါဘုရား)။

အဲ...နိဗ္ဗိန္ဒဉာဏ်ထဲမှာ ဒကာဒကာမတို့ အာဒိနဝတို့ အကုန်ပါသွားတာပဲ၊ ဘင်္ဂါပြီးတော့ ဘယမရှိတော့ဘူးလား (ရှိပါတယ်ဘုရား)၊ အာဒိနဝ မရှိဘူးလား (ရှိပါတယ်ဘုရား)၊ နိဗ္ဗိန္ဒ (ရှိပါတယ်ဘုရား)၊ ဒီအထဲမှာ သုံးဉာဏ်ပါသွားတာပဲ (မှန်ပါ)၊ နိဗ္ဗိန္ဒထဲ ဝင်လာတာပဲ၊ သဘောကျပလား (ကျပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဘယအာဒိနဝဟာလဲ နိဗ္ဗိန္ဒထဲ အကုန်ဝင်တာပဲလို့ မှတ်လိုက်...(မှန်ပါ)၊ ဒါကြောင့် ဖြစ်ပျက်မြင် ဖြစ်ပျက်မုန်းဆိုပြီး ဆရာဘုန်းကြီးက ချုံးထားတယ်ဆိုတာကော တရားသဘော

နဲ့ ကိုက်အောင်လို့ ချုံးထားလိုက်တယ် (မှန်ပါ့)ဘုရား)၊ သဘောကျပလား (ကျပါပြီဘုရား)။

ဟိုဉာဏ်စဉ်တွေ မပြောတော့ဘူးတဲ့၊ ဘာဖြစ်လို့ မပြောသတုံးဆိုတော့ ယထာဘူတဉာဏ်ထဲ ဉာဏ်သုံးဉာဏ်ဝင်လာပြီ၊ နိဗ္ဗိန္ဒဉာဏ်ထဲလဲ သူနဲ့တကွ သုံးဉာဏ်မဖြစ်သေးဘူးလား... (ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား)၊ သဘောကျပလား (ကျပါပြီဘုရား)။

ကိုင်း...ဒါဖြင့် ဒကာဒကာမတို့ အပျက်နဲ့မဂ်နဲ့ ကိုက်ကိုက်သွားတာဖြင့် ဒါ ဘာဝေတဗ္ဗအလုပ်ပဲဆိုတာဖြင့် ရှင်းလင်းမသွားသေးဘူးလား ... (သွားပါတယ်ဘုရား)။

ကောင်းပြီ...သို့သော်လဲ မုန်းပေမယ့် ဆရာဘုန်းကြီးက အို...ခင်ဗျားတို့ အပျက်ကလေးတွေ မုန်းတယ်၊ မုန်းပေမယ့်လဲ ဒကာဒကာမတို့ ရှုမြဲတိုင်းရှု၊ မုန်းနေလို့လဲ ခင်ဗျားတို့ မပြီးဘူး၊ ဒီခန္ဓာက ပြနေမှာပဲ (မှန်ပါ့)၊ ဉာဏ်နဲ့သာ ထည့်ထား မုန်းတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်လဲ မပြပေဘူးလား (ပြပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒကာဒကာမတို့ မုန်းလျက်နဲ့ ပေရှုနေရတဲ့အချိန်ကော မပါဘူးလား (ပါပါတယ်ဘုရား)၊ အဲ...တချို့က မုန်းတယ်ဆိုပြီးသကာလ အလုပ်လုပ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေက မရှုချင်ဘူးဆိုပြီး ထပြေးရင် ခုနင်က သမ္မသန၊ ဥဒယဗ္ဗယ၊ ဘင်္ဂ ပြန်စနေရလိမ့်မယ် (မှန်ပါ့)၊ ယထာဘူတဉာဏ်ပြန်ပြီး စရလိမ့်မယ် (မှန်ပါ့)။

ဒါကြောင့် အလုပ်လုပ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များဖြင့် ပြန်စရတဲ့အခြေအနေကျအောင် ခင်ဗျားတို့ တစ်ခါတည်းနဲ့ပြီးရမှာ နှစ်ခါသုံးခါဖြင့် အပင်ပန်းမခံပါနဲ့၊ မုန်းပေမယ့်လဲ ဆိုက်ဆိုက်မြိုက်မြိုက်ပေသာရှုနေ (မှန်ပါ့)။

အပျက်ကလေးကိုနော် (မှန်ပါ့)၊ မုန်းပေမယ့်လဲ ဘယ်လိုမှာပါလိမ့် (ပေရှုရပါမယ်)၊ ပေရှုဆိုက်ဆိုက်မြိုက်မြိုက်သာ ရှုနေ

ဉာဏ်တက်ချင်လို့ မုန်းတာကိုး ကိုဝ၊ ကိုစံလှတို့ (မှန်ပါ့) ဘုရား၊ သဘောကျပလား ... (ကျပါပြီဘုရား)။

ဉာဏ်တက်ချင်လို့ မုန်းတာကို ကျုပ်တို့က မုန်းတာနဲ့ပဲ ပျင်းလာပြီ ပြုလာပြီဆိုလို့ရှိရင် ဉာဏ်ပြန်ကျပြီး ကောသဇ္ဇတွေ ဘာတွေ ဝင်လာလို့ရှိရင် ဉာဏ်ပြန်ကျပြီး သမ္မသန ပြန်ရောက်မယ် (မှန်ပါ့)၊ ယထာဘူတဉာဏ် ပြန်ဆင်းသွားတယ် (မှန်ပါ့)၊ မနာဘူးလား (နာပါတယ်ဘုရား)။

အင်မတန် နှစ်နာပါတယ်တဲ့၊ အဲဒါကြောင့် ပြန်ပြီးသကာလ မဆင်းပါနဲ့ဆိုတာကိုလဲ အလုပ်လုပ်မည့်ပုဂ္ဂိုလ်တွေမို့ သေသေချာချာ မှာရတယ် (မှန်ပါ့)၊ သဘောပါကြပလား (ပါပါပြီ ဘုရား)။

ကိုင်း...ဒါဖြင့် မုန်းလျက်နဲ့ ပေရူတော့ကို မုန်းတဲ့အထဲကပဲ ဒကာဒကာမတို့ လွတ်ချင်တာတွေ၊ လွတ်ချင်တာတွေဆို ကတည်းက မောင်နိုင်က စဉ်းစားကြည့်ပါ၊ ဪ...ဘာမှ လွတ်ချင်တာတုံးဆိုတော့ မလိုချင်တဲ့ မဂ်ဉာဏ်ထဲ သူဝင်တော့မယ် (မှန်ပါ့)၊ မဝင်ပါနဲ့ဆိုလို့ ရပါဦးမလား .... (မရပါဘုရား)။

မုန်းလာတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ မုဉ္ဇိတုကမျှတာဉာဏ်ဆိုတာ ဉာဏ်စဉ်အတိုင်း တက်ရမယ်ဆိုရင် ဒီအတိုင်း မလာဘူးလား (လာပါတယ် ဘုရား)၊ လွတ်ချင်လာတယ်ဆိုတော့ ဒါကို လိုချင်တဲ့ သဘော ပါသေးရဲ့လား ... (မပါပါဘုရား)။

ဒါကြောင့် မုဉ္ဇိတုကမျှတာဉာဏ်၊ ပဋိသန္ဓိဉာဏ်၊ သန္ဓိရူပေက္ခာဉာဏ်၊ အနုလောမဉာဏ်တွေဟာ မဂ်ဉာဏ်ကို ကျေးဇူးပြုသောကြောင့် မလိုချင်တဲ့ဉာဏ်ကြီးပဲလို့ မှတ်လိုက် (မှန်ပါ့) ဘုရား၊ မဂ်ဉာဏ်ထဲ အကုန်ဝင်သွားတာပဲ (မှန်ပါ့)၊ သဘောကျပလား (ကျပါပြီဘုရား)။

ဒါကြောင့် ယထာဘူတဉာဏ်၊ နိဗ္ဗိန္ဒဉာဏ်၊ မလိုချင်တဲ့ မဂ်ဉာဏ်ဆိုရင် ပြီးတာပဲ ... (မှန်ပါ)။ သဘောကျပလား (ကျပါပြီဘုရား)။ အကုန်ဝင်တယ်ဆိုတာ သဘောပါပလား (ပါပါပြီဘုရား)။

ကဲ...ဒါကြောင့် ဒီဒကာဒကာမတွေမှာ အားလုံးတော့ဖြင့် သုံးဉာဏ်နဲ့သာ တက်လိုက်ဆိုတဲ့ ဟိုဉာဏ်တွေ အတွင်းဝင်တယ်လို့ မှတ်လိုက်တာပေါ့...(မှန်ပါ)။ သဘောကျပလား (ကျပါပြီဘုရား)။

ကဲ...ဒါဖြင့် သုံးဉာဏ်မူတည်လိုက်တော့ ၁-နံပါတ်က ယထာဘူတဉာဏ်၊ ၂-နံပါတ်က (နိဗ္ဗိန္ဒဉာဏ်ပါ)၊ ၃-နံပါတ်က (မဂ်ဉာဏ်ပါဘုရား)။ မဂ်ဉာဏ်ဆိုတာ ဒကာဒကာမတွေ မသေချာဘူးလား (သေချာပါတယ်ဘုရား)။

ကိုင်း...ဒါဖြင့် ဒီနေ့ ဉာဏ်စဉ်ကိုလဲ တိုးပြီးသကာလ ဪ... ဒီအထဲ ဒီအထဲ ဒါတွေ ဝင်တယ်ဆိုတာကိုလဲ သိသွားတော့ ကျေကျေနပ်နပ်ပဲ ဉာဏ်သုံးဉာဏ်သာလုပ် ... (မှန်ပါ)။ သဘောကျပလား (ကျပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ပွားများရမယ်ဆိုတဲ့နေရာမှာ ဒကာဒကာမတို့ ပွားများသည့်ကိစ္စ ပြီးလို့ရှိရင်ဖြင့် ပယ်မှုကိစ္စဆိုတာ မလာရပေဘူးလား (လာရပါတယ်ဘုရား)။

ပယ်မှုကိစ္စဆိုတာကတော့ မနေ့ကပြောခဲ့ပြီ။ ဒကာဒကာမတွေ ဝိပဿနာဉာဏ်ဟူသရွေ့ဟာ မဂ်ဉာဏ်မလာသေးသရွေ့ ယထာဘူတဉာဏ်၊ နိဗ္ဗိန္ဒဉာဏ်တို့ဟာ တဏှာသာစွန့်တယ်။ နိဗ္ဗာန် မမြင်ပါဘူးလို့ မနေ့က မပြောဘူးလား ... (ပြောပါတယ်ဘုရား)။

ပယ်မှုဉာဏ် လာတဲ့အခါကျတော့ ခန္ဓာလဲစွန့်၊ တဏှာလဲ စွန့်၊ နိဗ္ဗာန်လဲမြင် (မှန်ပါ)။ အဲ...ပယ်မှုဉာဏ်ကျမှ ရမယ် ... (မှန်ပါ)ဘုရား။

ဒါဖြင့် ဒီဖြစ်ပျက်တွေ၊ ဓယဝယတွေ ဒကာဒကာမတွေ ဆုံးအောင်သာ လိုက်ကြပေတော့ (မှန်ပါ)။ မလိုက်သင့်ဘူးလား (လိုက်သင့်ပါတယ်ဘုရား)။

အဲ ... ဆုံးအောင်လိုက်၊ လိုက်တဲ့အခါကျလို့ရှိရင်ဖြင့် ဓယ ဝယအဆုံးဆိုတာ ဓယဝယဆိုတာ ကုန်တာပျောက်တာ၊ ကုန် တာပျောက်တာ ဆုံးသွားတဲ့အခါကျလို့ရှိရင်ဖြင့် ဒကာ ဒကာမ တို့ မကုန်မပျောက်တာတော့ တွေ့ရမှာပဲ ... (မှန်ပါ)။ မကုန် မပျောက်တာ ဘာခေါ်ကြမလဲ (နိဗ္ဗာန်ပါ)ဘုရား။

အဲ...နိဗ္ဗာန်ကျတော့မှ ခန္ဓာလဲ လုံးလုံးပယ်တယ်၊ သဘော ကျပလား (ကျပါပြီ)ဘုရား။ တဏှာကော (လုံးလုံးပယ်ပါတယ် ဘုရား)။

သောတာပန်နဲ့ ပတ်သက်တဲ့ ဒီဦးတဏှာတွေ လုံးလုံးပယ် ချလိုက်တယ် (မှန်ပါ)။ နိဗ္ဗာန်ကော (မြင်ပါတယ်)ဘုရား။ အဲဒါ ကျတော့ ပဟာနုပရိညာ သဘောကျပလား ... (ကျပါပြီ)ဘုရား။

ဟိုဟာတွေက တဒင်္ဂီပယ်လို့ ပဟာနုပရိညာထဲ မသွင်း ဘူး၊ တိရဏပရိညာသာ ဟောလိုက်တယ် (မှန်ပါ)။ ဒီဖြစ်ပျက် တွေ ဆုံးသွားတဲ့အခါကျတော့ ခန္ဓာလဲ ပယ်တယ်၊ တဏှာကော (ပယ်ပါတယ်)ဘုရား။ နိဗ္ဗာန်ကော (မြင်ပါတယ်)ဘုရား။ နောက် ထပ် လာသေးသလား ပယ်ပြီးသားတွေ ... (မလာပါ)ဘုရား။ အဲဒါကျတော့ ပဟာနုပရိညာလို့ ဆိုလိုက်ပါတယ် (မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် ဆုံးအောင်လိုက်လို့ရှိရင် ပဟာန ပရိညာဖြစ်မယ် (မှန်ပါ)။ ကျေနပ်ပလား (ကျေနပ်ပါပြီဘုရား)။ အဲဒီမှာ သောတာပန် တည်တယ်။ သောတာပတ္တိမဂ်ပြီးရင် သောတာပတ္တိဖိုလ်လာတာပါပဲ။ မဂ်ပုဂ္ဂိုလ်၊ ဖိုလ်ပုဂ္ဂိုလ် မဖြစ်ချင်ပါဘူး ဆိုလို့ရသေးရဲ့လား (မရပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒကာ ဒကာမတို့ နိဂုံးချုပ်တော့မယ်။ အစက ပြန်ပြီး နည်းနည်းပြောလိုက်ပါတယ်တဲ့။ သောတာပန်တည်ချင်ရင် ဘယ်နှစ်ချက် အရေးတကြီး လုပ်ရမလဲ (နှစ်ချက်အရေးတကြီး လုပ်ရပါမယ်ဘုရား)။

၁-နံပါတ်က ကိုယ်နဲ့လျှောက်ပတ်တဲ့တရားကို (နာရပါမယ်)။ ၂-နံပါတ်က (နှလုံးသွင်းမှန်ရပါမယ်)။ ဤနှစ်ခုနဲ့ ပြည့်စုံရင် ဘာဖြစ်ရမလဲ (သောတာပန်ဖြစ်ရပါမယ်ဘုရား)။

သောတာပန် တည်ရမယ်ဆိုတာ ဘုရားကလဲဟော၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာကလဲ ဟော၊ ရှင်အာနန္ဒာကလဲ ဟော၊ သုံးပါးလုံးဟောတဲ့အတွက် သံသယကင်းရှင်းစွာနဲ့ ကြိုးစားကြပါ (မှန်ပါဘုရား)။ ရှင်းပလား (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ကဲ ... ယနေ့ ဒီတွင် တော်ကြဦးစို့။

သာဓု ... သာဓု ... သာဓု ...။

စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ် (၆၄၂/၉၅) (၇)

- ထုတ်ဝေသူ ❖ ဦးအောင်ချို (မြဲ-၀၈၃၁) မိုးကုတ်ဝိပဿနာ
တရားစဉ်နှင့်လုပ်ငန်းစဉ် ပြန့်ပွားရေးအဖွဲ့ချုပ်၊
အမှတ်-၈၂၊ နတ်မောက်လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့။
- ပုံနှိပ်သူ ❖ ဦးတိုးဝင်း (မြဲ-၀၂၄၃၁)၊ နေလရောင်ပုံနှိပ်တိုက်၊
အမှတ် ၉၆ (ခ)၊ ၁၁-လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့။